

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokołowskiego; Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówczesni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników Stanisława Sokołowskiego Pasaż Hausmanna 1. 9; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama Boulevard Raspall Nr. 105 bis.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie od 1 do końca każdego miesiąca w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej* bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Pan Minister sprawiedliwości zamianował adjunktami sądowymi auskultantów:

Tadeusza Malisza dla Mostów wielkich, Władysława Hołowieckiego dla lwowskiego wyższego sądu krajowego bez oznaczenia miejsca służby, Bazylego Bereżańskiego dla Przemyśla, Jana Pierackiego, Adama Żmurkę i Eliasza Illasiewicza, wszystkich trzech dla wyższego lwowskiego sądu krajowego bez oznaczonego miejsca służby.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie przeniósł oficyała kancelaryjnego I. klasy przy c. k. sądzie powiatowym w Nisku, Tomasza Długopolskiego na jego własną prośbę do Brzeska i zamianował równocześnie oficyałów kancelaryjnych II. klasy: Józefa Kowalskiego w Podgórzu, Wincentego Harmatę w Krośnie i Aleksandra Polańskiego w Tarnowie oficyałami kancelaryjnymi I. klasy, mianowicie pierwszego dla Podgórza, drugiego dla Pilzna, trzeciego dla Niska, zaś naczelnika kancelaryi II. klasy Adolfa Lekczyńskiego w Krakowie prowadzącym księgi gruntowe przy c. k. sądzie obwodowym w Nowym Sączu.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie do l. 54.823 o rozporządzeniu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8 czerwca b. r. do l. 18.982 wzbraniającem wprowadzania bydła rogatego do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z niektórych obszarów państwa niemieckiego, — zamieszczono jest w dzisiejszym numerze „Dziennika urzędowego“ *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 17 czerwca.

Od roku przeszło, to jest od czasu, gdy car Mikołaj rozkazał złożyć komisję dla rozpatrzenia niezmiernie trudnego a spowodowanego ciągłymi przesileniami ekonomicznymi położenia większej posiadłości szlacheckiej w wewnętrznych guberniach cesarstwa, niemniej wypracowania projektu dla przyjęcia jej z pomocą — kwestya t. zw. szlachecka nie schodzi ze szpalt dzienników rosyjskich. Gdy z jednej strony wskazują, że dotychczas ani jedno zarządzenie, wydane w interesie szlachty, nie przyniosło pożądanego skutku, a miliony ofiarowane za inicjatywę korony ze skarbu państwowego, nie poprawiły w niczem zgoła położenia materialnego klas uprzywilejowanych, to z drugiej strony domagają się rozszerzenia praw, przysługujących szlachcie i dalszych dla niej prerogatyw. Jak zaś daleko w tym kierunku idą niekiedy i z jak dziwacznościami i śmiesznymi występują projektami, dowodzi między innymi omawiany przez wiele pism z całą powagą artykuł *Nowego Wremieni*, który żąda „powierzenia szlachcie wyższych stanowisk rządowych, na wszystkich kresach państwa, aby w ten sposób zmniejszyć przynależące ziemie ciężary i zapewnić szlachcie dochody nie z samych tylko majątków“. Autor artykułu, którym ma być — wedle zapewnienia redakcyi przytoczonego dziennika — wysoko postawiona i bardzo wpływowa osobistość nie wątpi, iż „członkowie rodzin szlacheckich rdzennej Rosyi, nie znajdując na miejscu dostatecznego zaopatrzenia materialnego mogliby z wielkim pożytkiem dla państwa zapełnić olbrzymie ka-

dry dogodnych pod względem materialnym urzędów w administracyi na kresach i w ten sposób otrzymaliby istotną pomoc od państwa“. Dla autora artykułów obojętne są takie względy, jak: wyższe wykształcenie, odpowiednie przygotowanie, moralna indywidualna wartość — jemu tylko chodzi o wygodne popłatne posady dla bankrutów lub zagrożonej bankrutem szlachty rosyjskiej i te chce im rozdać, ale broń Boże nie w guberniach wewnętrznych, lecz na kresach, które i bez tego miały już niestety sposobność poznać się dokładnie z importowanymi z daleka karyerowiczami w rodzaju tych, jakich głównie zdaje się mieć na myśli owa anonimowa wysoko postawiona osobistość.

Myśl ta przypadła do przekonania przedewszystkiem *Mosk. Wied.* i *Grahdaninowi*. Pisma te rozumują, że państwo ma obowiązek przyjąć z wydatną pomocą upadającą szlachcie, w pierwszym rzędzie dla tego, że państwo w swoim czasie strogo pokrzywdziło szlachtę, na niem też cięży głównie wina jej ruiny. A stało się to tak: Przez uwłaszczenie otrzymało 11 milionów poddanych, licząc średnio po trzy dziesięciny na głowę, 33 miliony dziesięcin gruntów oszacowanych przez rząd miejscami po 25 — 30 rubli, a w guberniach żyźniejszych i lepiej zaludnionych po 40 — 47 rubli. Takie oszacowanie było bezwarunkowo za niskie, gdyż za ledwie skarb skapitalizował dochód przez siebie oznaczony i nastąpiła wolność nabywania ziemi przez wszystkich, cena w guberniach środkowych podniosła się do 150 a nawet do 200 rubli za dziesięcinę. Choćby nawet przyjąć cenę minimalną sto rubli, to i tak w jednym tylko obrębie gubernii środkowych skarb niedopłacił szlachcie przy 16 milionach dziesięcin ziemi około 800 milionów rubli. Lecz na tem jeszcze nie koniec. Za grunta płacono szlachcie nie gotówką, lecz obligacyami, których cena obniżyła się

51)

TYARA I KORONA.

Powieść historyczna z czasów Grzegorza VII.

PRZEZ

TEODORA JESKE-CHOIŃSKIEGO.

VII.

(Ciąg dalszy).

Nie był to już dobrotny mnich, który przemawiał do strapiionych głosem pobłażliwego ojca. Pan, przywykły do rozkazywania, spojrzawszy wyniosło na rządcę.

— Czy nie wiecie, że stoicie przed opatem hirszauskim?

Wysoka postać Wilhelma przewyższała otoczenie o całą głowę. Biła z niej powaga, wzmocniona wola.

— To tylko poddany, Wasza Wielmożności... — mruknął rządcą strapiiony.

— Poddany?! — odparł Wilhelm. —

A wy nie jesteście poddanym Boga, nędznym parobkiem Stwórcy świata? Czy nie wiecie, iż przed obliczem Odwiecznego nie ma wolnych i poddanych, możnych i ubogich, silnych i słabych, a są tylko podli śmiertelnicy, wracający do prochu, z którego powstał? Tak-że to spełniacie przykazania naszego Pana, Jezusa Chrystusa, opiekuna wydziedziczonych, i przygotowujecie się na sąd ostateczny, gdzie czekają ognie piekielne na wszystkich przestępców Zakonu?

Na wspomnienie ogniów piekielnych zmieształ się rządcą.

— Ten chłop kłamie — odezwał się głosem niepewnym. — Jego córka była mi potrzebna do kuchni.

Ale poddany z Kalwu wyciągnął ręce do nieba i wołał:

— Bóg miłosierny widzi w tej chwili moją nędzę i słyszy krzyk serca. Prawdę mówię, ojcze wielmożny, szczerą prawdę. Cała wieś potwierdzi, że nieklamie. Nie wróć więcej pod batrządcę z Kalwu. Wolę umrzeć natychmiast, niż konać wolno pod zemstą złego człowieka.

Wyrwał nóż z za pasa i przyłożył jego ostrze do piersi.

Szybko ujął go opat za ramię.

— Nieszczęśliwy! — rzekł. — Chcesz duszę zatracić? Tulił się pod skrzydła Kościoła, a obrażasz matkę litościwą grzeszną rozpacz?

Poczem nakrył poddanego z Kalwu habitem i mówił głosem podniesionym:

— Tego brata w Chrystusie bierze Kościół pod swoją opiekę, aby mu służył w pokorze serca. Odtąd nie ma nikt prawa do niego oprócz klasztorów, podległych mojemu pastorałowi. Rękę, którą się po niego wyciągnęła, zdruzgotuje kłatwa...

Rzekłszy to, pobłogosławił opat Wilhelm jeszcze raz rzeszę ubogich, chorych i strapiionych i wrócił do kłauzury.

Chociaż poddanego z Kalwu nie broniły miecze i kopie, nie śmiał go rządcą dotknąć, odpowiadałby bowiem ciężko przed sądem wójta klasztoru, gdyby się był targnął na własność Kościoła.

Klnąc zeicha, wsiadł na konia i odjechał.

W kwadrans potem rozbrzmiała świątynia hirszauska w ciszy wieczornej, jak olbrzymia harfa, potrącana mnóstwem wprawnych rąk. Trzystu mężów i młodzieńców dziękowało Bogu za dzień dokonany.

Po lewej stronie wielkiego ołtarza, w krześle, wykutem z kamienia, spoczywał opat Wilhelm z głową opuszczoną na piersi. Za nim stał mnich-kapłan w białej stali, obok kapłan, trzymający pastorał.

Rzędem, w stalach, siedzieli dostojnicy

klasztoru, na czele przeor, potem proboszcz, podkomorzy, bibliotekarz i wszyscy uczeni w piśmie, presbyterowie i dyakoni; chór zajęli alumn, nawet braciażkowie, zwani brodatymi, bo nie golili włosów i zarostu na twarzy.

Pierwszy Wilhelm wprowadził do zgromadzeń niemieckich laików, świeckich pobożnych, których nędza, rozpacz lub burze życia zagnały do przystani klasztornej. Im powierzył pracę około dóbr doczesnych opactwa, by się właściwi zakonnicy mogli oddać wyłącznie uczynkom miłosierdzia, służbie ołtarza i kontemplacyi.

Żółtawy blask świec woskowych padał na to wojsko Chrystusowe, ubrane w barwy wydziedziczonych średniowiecza, w czarne i szare suknie poddanych. W epoce, która lśniła jaskrawymi kolorami, złotem i srebrnymi zbrojami, strojną, błyszczącą — oni jedni, słudzy ołtarza, nie wstydzili się uciegłych włosów i sukni nędzarzów.

I oni jedni poświęcali życie dziełom pokoju w czasach, dyszących wojną, gardzących słabem ramieniem męża. I oni jedni głosili równość wszystkich ludzi, miłosierni dla najuboższych.

Wspaniałą falą płynęła pieśń nabożna, wylewając się przez drzwi otwarte na zewnątrz, na łąki i pola aż do stóp gór, a gdzie potrafiła o pierś wierną, tam budziła uczucia łagodniejsze.

Artystycznie ułożonym chórem spiewali kapłani, dyakoni i alumn psalmy wieczorne, opat Wilhelm bowiem, miłośnik i znawca muzyki, kierował umiejętnie głosami swoich mnichów.

Równocześnie, o tej samej godzinie, na kilkuset punktach rzeszy niemieckiej rozbrzmiewały takie same domy Boże taką samą pieśnią. Nie wszędzie spiewano tak dzwiecznie, jak w klasztorze hirszauskim, ale z wszystkich tych przystani modlitwy tryskały na kraj, zmieniony w warownię, szumiący nieustannym szczykiem oręża, ciepłe promienie

pokoju, które działały dopóty na gwałtowne dusze świeżych, półbarbarzyńskich ludów, dopóki nie stopiły ich dzikości i nie złagodziły obyczajów.

Nawet te klasztory, które reformatorzy kluniacy nazywali gniazdami pychy i rozpusty, były rozsądnymi enót chrześcijańskich w porównaniu z zamkami panów i rycerzów. Bo wszędzie, tak w Olugny, jak w Lorsch, w Reichenau, jak w St. Gallen, otwierała się furta ojców benedyktynów dla nędzy i troski, dla krzywdy i rozpacz, nigdzie nie kołatał Chrystus daremnie.

A tu i owdzie siedział zwiędły mnich nad zwiedzonymi pergaminami i ocalał dzieła mędrców greckich i rzymskich dla przyszłych, śmielszych pokoleń.

VIII.

Drogą z Hohenau do Meersburga pędził mąż zbrojny. Koń, pokryty pianą, dobywał ostatnich sił, ale jeździec nagiął go ostroga i głosem do pospiechu.

U stóp wzgórza, na którym stał zamek Bertolda, zeskokczył rycerz z siodła, przywiązał znużone zwierzę do drzewa i ruszył pieszo ścieżką skalistą.

— Otwieraj, otwieraj! — wołał już z daleka na stróża.

Gdy most zwodzony opadł z brzękiem łańcuchów, wbiegł na dziedziniec.

— Gdzie wasz pan? — zapytał pachołka, trzymającego straż przed pałacem.

— Na ganku, od strony jeziora — odpowiedział sługa.

Bertold leżał na ławce, rozparty wygodnie na skórze niedźwiedziej i dyktował swemu sekretarzowi listy.

Niespodziewany gość, nie oznajmiony przez podkomorzego, zdziwił go.

— Wy skąd? — spytał, nie podnosząc się na powitanie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

do 65 za sto, co zmniejsza cenę dziesięciny jeszcze o 20 rubli, a niedobór szlachty większa o 320 milionów rubli. Słowem niedobór cały czyni — wedle obliczenia gorliwego ordonownika szlachty — nie mniej nie więcej tylko z okładem miliard, czyli blisko tyle ile wynosi ogólny stan obdłużenia własności szlacheckiej.

Obok gorliwych ordonowników szlachty usiłujących przeładować całą odpowiedzialność za smutne jej położenie na innych, spotykamy się często a może częściej niż z obroną z bardzo surowym o niej sądem. I tak pisze p. Jewreinow w głośnej rozprawie p. t. „Szlachta i ziemiaństwo“: „Te szlachtę, która sama wyłącznie się zrujnowała i swojej tylko nieporadności, lekkomyślności i nieuctwu musi przypisać, że większa jej część znajduje się w rozpaczliwym istotnie położeniu, na postawić na nogi i wydobyć z toni złożona przed rokiem komisya! Jeżeli się zważy, iż w Rosyi istnieje państwowy bank szlachecki, który właścicielom dóbr w guberniach środkowych — bank ten nie rozciąga swoich operacji ani na Królestwo polskie, ani na Finlandyę, ani na kraje Bałtyckie — udziela niepraktykowanie taniego i dogodnego kredytu i to do wysokości 90 procent otaksowanej wartości majątku i skoro taka nawet instytucja charakteru w połowie dobroczynnego nie potrafiła powstrzymać procesu rozkładowego, to doprawdy nierozumiemy, jakie tutaj zarządzania mogą przynieść skuteczną pomoc.“

Po odroczeniu Rady państwa.

Wiedeń, 17 czerwca.

Przewodniczący wiernokonstytucyjnej wielkiej własności odbyli wczoraj przed południem naradę pod przewodnictwem prezesa czeskiego komitetu wyborczego hr. Thurn-Salma i w obecności P. Ministra handlu Baernreithera. O konferencji tej wydano następujący komunikat:

Konferencja potępiła głośno i stanowczo całe zachowanie się i akcję grup radykalnych Izby dep., które ważyły się na tego rodzaju enuncjacje, iż na ich potępienie i odparcie braknie słów odpowiednich, a wszelka, choćby najostrejsza nagana, nie wydaje się dość energiczną. Wedle przekonania konferencji najpewniejszą drogą do położenia zapyty dalszemu rozszerzaniu się podobnych politycznych matactw byłoby to, gdyby w porę uzyskano napowrót lojalne współdziałanie umiarkowanych stronnictw niemieckich w pracy parlamentarnej. W ten sposób otwarłyby się także widoki dla zapewnienia powodzenia wspólności interesów pomiędzy oboma połowami Monarchii, którą to wspólność Niemcy austriacy ze względu polityczno ekonomicznych uważają za nieodzowną konieczność. Konferencja niezapoznając trudności, w jakich znajduje się Rząd, wyraża nadzieję, że Rząd nieprzekraczając granic nakreślonych konstytucją przejdzie do silnej inicjatywy.

Klub czeski rozesał następujący komunikat: Klub obradował na dwóch posie-

dzeniach, w których wziął udział P. Minister skarbu dr. Kaizl i wszyscy członkowie klubu, nad położeniem, wytworzonym odroczeniem Rady państwa. Klub poczynił odpowiednie zarządzenia dla ochrony interesów i potrzeb ludu czeskiego.

Podkomitet, któremu parlamentarna komisya prawicy poruczyła kierownictwo spraw podczas odroczenia parlamentu, składa się z pp.: Jaworskiego, dr. Engla, dr. Pacaka, hr. Palfyego, hr. Falkenhayna, bar. Dipaulego, Lupula i jednego członka słoweńsko-kroackiego klubu, który później będzie wyznaczony.

O ostatnim posiedzeniu parlamentarnej komisji prawicy donosi *Politik*: Rozprawa, w której brała udział większa część obecnych na posiedzeniu, a także baron Dipauli, dowiodła, że pomimo ciężkiego przesilenia, które przeszła większość w skutek stanowiska, zajętego przez katolicką partję ludową, udało się związek większości na prawicy utrzymać i zabezpieczyć.

Zapewniają, że konferencje ugodowe pomiędzy Czechami a Niemcami, zainicjowane przez Rząd, są projektowane na ostatnie dni bieżącego miesiąca.

Z Petersburga.

W tych dniach otwarto pod przewodnictwem ministra rolnictwa nadzwyczajną sesję rady gospodarstwa wiejskiego, zwołaną dla omówienia opracowanego w ministerstwie spraw wewnętrznych, projektu nowych przepisów o najmie robotników wiejskich.

Rada ta pomiędzy innemi oświadczyła się 30 głosami przeciw 8 przeciwko obowiązkowemu zaprowadzeniu książek roboczych dla wszelkiego rodzaju najemników rolnych.

Specyalna komisya, zorganizowana pod przewodnictwem senatora Tagancewa, rozpoznawała niedawno sprawę wprowadzenia w Rosyi zasady „sądenia warunkowego“. — Uchwały komisji wypadły dla sprawy ujemnie. Głównym argumentem komisji było: „nieodstateczny rozwój pojęć prawnych wobec niebezpieczeństwa, że przy mnogości i różnorodności w Rosyi instytucji sądowych i sądowno-administracyjnych, odroczenie kary mogłoby się przeobrazić w zupełną bezkarność“.

Now. Wrem. nie zgadza się na to, a przytoczywszy różne dowody, przemawiające za reformą, oświadcza, że: sankcjonowaniu zasady powyższej nie stoją na przeszkodzie, ani trudności organizacyjne, ani trudności finansowe. Przeciwnie, nawet możnaby osiągnąć zmniejszenie wydatków na więzienia przez zwinięcie znacznej liczby więzień. — Oszczędności osiągnięte mogłyby być użyte na polepszenie organizacji statystyki i na urządzenie stacyi antropometrycznych. Dla ludu byłoby to poważnym środkiem wychowawczym, co jest najzupełniej w zgodzie z potrzebami państwa i życia społecznego“.

W tych dniach ogłoszono rozkaz carski w sprawie nowej organizacji artylerji rezerwowej i uzupełniającej w Rosyi. Według nowego rozporządzenia na wypadek

wojny ma być wystawionych tyle brygad artylerji rezerwowej, ile dywizji posiada piechota rezerwowa w Rosyi europejskiej i na Kaukazie. Dywizje pierwszej kategorii (których jest 18), otrzymają 17 brygad po 6 baterji i jedną brygadę o 4 baterjach; dywizje drugiej kategorii otrzymają jedną brygadę o 6 baterjach i 12 brygad po 4 baterje; dalej 4 baterje górskie przeznaczone są dla dwóch kaukaskich dywizji drugiej kategorii. Następnie zarządono, aby na wypadek wojny sformować trzy brygady uzupełniające artylerji pieszej po 12 lekkich baterji i po jednym oddziale moździerzy, jakoteż 19 samoistnych baterji.

Dla uformowania tych baterji rezerwowych na wypadek wojny będzie utrzymywanych w czasie pokoju 40 baterji polowych i jedna bateria górską. Dla wystawienia zaś na wypadek wojny 55 baterji uzupełniających będą utrzymywane w czasie pokoju 3 brygady uzupełniające i 5 baterji samoistnych; wreszcie dla uzupełniającej artylerji konnej, jedna bateria artylerji konnej.

Z Francji.

W Paryżu sytuacja polityczna jest w wysokim stopniu naprężona i dotąd niewyjaśniona. Gabinet Mélinea podał się do dymisji a prezydent Faure nie powierzył jeszcze dotąd nikomu misji utworzenia nowego rządu. Położenie jest trudne, bo nie istnieje stara i skonsolidowana większość, złożona z czysto republikańskich odcieni. Umiarkowani nie są w stanie utworzyć większości bez udziału konserwatystów, a radykalni sami jej nie stanowią. Gabinet Mélinea jakkolwiek formalnie otrzymał w głosowaniu wotum zaufania, czuł, że dalej rządzić nie może, bo mu brak moralnego w Izbie poparcia, i dlatego wręczył dymisję. Jeszcze po skończonej dwudniowej dyskusji odbyły się narady ministerjalne; omawiano dokładnie sytuację, która tak się przedstawiała: Po przyjęciu przez Izbę porządku dziennego, wyrażającego wprawdzie zaufanie dla gabinetu, ale żądającego, aby się on oparł wyłącznie na republikańcach, wykluczonem zostało dalsze poparcie prawicy t. j. klerykałów, bez udziału zaś tychże okazało się niemożliwym utworzenie czysto republikańskiej większości, któraby ten rząd popierała.

Był to zatem dylemat, z którego jedyne wyjście okazała się dymisja całego gabinetu. Odbyla się też zaraz druga narada ministerjalna, tym razem pod przewodnictwem prezydenta republiki Faurea; na niej Méline wniósł dymisję, która została przyjęta. Sprawdzając się obecnie wiadomość, że Méline nie zapowiedział jeszcze w Izbie postanowienia rządu względem ustąpienia bo nowa ważna konwencja o Niger z Anglią nie była jeszcze podpisana; dopiero o północy podpisał ją minister spraw zagranicznych p. Hanotaux; był to ostatni urządowy akt rządu Mélinea.

Utworzenie nowego rządu nie będzie tak łatwe, bo żaden z wybitnych politycznych mówców stronnictwa republikańskiego nie może spodziewać się stałej większości.

Jedną tylko można wyciągnąć konsekwencję z uchwały Izby, mianowicie, że większość pragnie wykluczenia prawicy z przyszłego stronnictwa rządowego. To jest dyrektywą dla przyszłego szefa gabinetu, i zarazem trudnością. Ribot miałby przeciw sobie radykalistów i socjalistów, a straciwszy prawicę w myśl uchwały Izby nie miałby większości. Bourgeois także by jej nie posiadał, ponieważ nie może liczyć na umiarkowanych t. j. na centrum. Może jeden Dupuy, były prezydent gabinetu i Izby, zdoła utworzyć gabinet i zdobyć sobie poparcie większości. Położenie Ribota już z tego względu byłoby trudnem, że podczas dyskusji zanadto solidaryzował się z Mélinem, bronił jego polityki, a nacierał ostro na naczelnika radykalów Bourgoisa a następnie jego zachowanie się w sprawie panamskiej było nie jasne i wywołało w swoim czasie żywą krytykę. Wreszcie uchodzi on słusznie czy nie słusznie za zwolennika rewizji procesu Dreyfusa. Przyjaciele Ribota twierdzą jednak, że w całej sprawie Dreyfusa zachowywał się całkiem neutralnie, tem bardziej, że nie był wtedy ministrem, gdy tymczasem Dupuy miałby znaczne trudności z powodu i tej sprawy, gdyż piastował wtenczas urząd prezydenta gabinetu, gdy Dreyfus został zaszczepiony. Jednym słowem Francja znajduje się znowu w trudnej chwili przesilenia, które jednak musi i powinno zakończyć się w najbliższej przyszłości, jeżeli powaga państwa nie ma być narażona na szkodę.

KRONIKA

Lwów, 17 czerwca.

Kalendarz Jubileuszowy.

17 Czerwiec:

Rok 1854. Otwarcie linii kolejowej na Semmering, dla której przebito przez najwyższy grzbiet gór w wysokości 900 m. nad poziomem morza, olbrzymi tunel. Wielkie to dzieło nowoczesnej techniki otworło najkrótsze połączenie kolejowe pomiędzy stolicą Austrii a morzem Adrytykiem.

Rok 1855. Podróż Najj. Pana po Galicji. W drodze z Tarnowa do Rzeszowa przyjmują Monarchę w Pilźnie, Dębicy, Ropczycach i Sędziszowie duchowieństwo, władze i deputacje.

Rok 1866. Wojna Austrii z Prusami stała się nieuniknioną. Najj. Pan wydaje manifest do Swych ludów, w którym zawiadamia o wybuchu wojny.

Rok 1880. Najj. Pan bawi w Bernie mormawskim. W powrocie do Wiednia wysiada Najj. Pan z wagonu w Grussbach, Laa, Mistelbach i Stadlau i raczył najlaskawiej przyjąć hołd miejscowej ludności.

Z powodu pobytu w Pradze i Bernie ofiarował Monarcha na ubogich tamtejszych 8000 zł. z prywatnej szkatuły.

Lwów i Kraków.

(Notatka teatralna).

Wyjazd naszych artystów do podwawelskiego grodu i gościna towarzystwa krakowskiego w skarbkowskim teatrze, witała tak sympatycznie przez miejscową publiczność i prasę, zniewalając nas do krótkiego scharakteryzowania stosunku, w jakim obie te sceny polskie wobec siebie od lat szeregu pozostawały.

W świecie aktorskim oddawna utrwalilo się przekonanie, że scena krakowska jest pierwszym etapem dla artysty, który odbywszy nie wesoły nowicjat na deskach wędrownych teatrzyków, zdołał sobie w końcu wywalczyć tak zwane „stanowisko“ w hierarchii artystycznej. I publiczność jednolita, szczerze rozmiłowana w sztuce i bardziej wyrozumiała krytyka i atmosfera moralna, panująca w starym Krakowie, wszystkie te czynniki zdawien dawna zwykły wpływać w wiele dodatni sposób na prawidłowy rozwój młodych talentów scenicznych, które w gorączkowej, wyteżonej bez przerwy pracy, cechującej stale teatr lwowski, nie zwykły znajdować równie korzystnych warunków do wybicia się na pierwszy plan i należytego skupienia swych sił w pewnym ściśle określonym kierunku. Zresztą kapryśna publiczność lwowska znosi na scenie tylko wyrobionych artystów a frazesy o jej ulubienicach i ulubienicach należą do dziedziny reporterskich wymysłów...

Tak więc z Krakowa otrzymywał Lwów zazwyczaj cenniejsze siły wykonawcze a i dyrektorowie naszej sceny, po części przynajmniej, składali dowody swej artystycznej kwalifikacji w teatrze tamtejszym, zanim przyszło im do głowy pokusić się o wiele kłopotliwe i trudne stanowisko kierownicze w gmachu skarbkowskim. Chelchowski, Pfeiffer, Miłaszewski, byli przed objęciem przedsiębiorstwa teatralnego we Lwowie, dyrektorami, czy też — jak wówczas mówiono — antreprenierami sceny krakowskiej, a był też czas, na szczęście krótki, gdy oba te teatry pozostawały wobec siebie w otwartej wojnie. gdy wykradano sobie nawzajem tenorów, licytowano formalnie aktorów, zachęcając ich w ten sposób do zrywania obowiązujących umów, do żądań przesadnych a częstokroć niedorzecznych....

Dziś to wszystko należy do niepowrotnie minionej przeszłości. Śpiewaków produkujemy w takiej ilości, iż stanowią oni artykuł wywozowy a licytacje gaź aktorskich, uprawiane ongi przez współzawodniczących między sobą dyrektorów, ustać musiały naturalnym rzeczą porządkiem wobec wysokich stosunkowo honoraryów, pobieranych przez kapłanki i kapłanów Melpomeny.

Zyskała na tem niepomniernie harmonia, łącząca oba instytuty w Galicji istniejące, a wzajemne odwiedziny artystyczne, których widownią w chwili bieżącej stały się Lwów i Kraków, pozwalają nam na przedstawienie, choćby szkicowe, stosunków utrzymywanych dawnymi laty przez kierowników lwowskich i krakowskiego teatru.

Iniętatywa do nawiazania tych stosunków wysłała ze Lwowa od tyle zasłużonego około rozwoju tutejszej sceny polskiej Jana Nepomucena Kamińskiego, który w sierpniu

1820 roku po raz pierwszy zjechał do Krakowa z licznym towarzystwem i z repertoarem zasobnym, obejmującym obok utworów dramatycznych także kompozycje operowe. On to pierwszy dał poznać obywatelom „wolnego, niepodległego i ściśle neutralnego miasta“, jakim był ówczesny Kraków, scenę liryczną Majeranowskiego „Pierwszą miłość Kościuszki“, odegraną w dniu 16 października podczas uroczystości zakładania mogiły Naczelnika, a gościna lwowskich artystów, przedłużona aż po koniec t. m., świadczyła najwymowniej o łaskawem przyjęciu, jakiego ze strony Krakowian doznawali. Niemniej pamiętnemu pozostaną dla Krakowa ponowne odwiedziny Kamińskiego w lecie 1824 roku, kiedy to lwowscy aktorowie przedstawili tamtejszej publiczności dzieła Fredrowskie: „Cudzoziemczyznę“ i „Nowego Don Kiszota“, posiadające dla niej ułup zupełnej nowości. Na lato 1829 roku przypada trzecia i ostatnia gościna Kamińskiego w podwawelskim grodzie, ciesząca się znacznym sukcesem tak dla wspianiałej wystawy, jakoteż dla niezwykłej, którą dla Krakowian posiadały utwory liryczne, lubo wykonawcami tychże byli artyści dramatu.

Z rokiem trzydziestym na czas dłuższy ustają wycieczki naszego teatru za Wisłę. Wypadki polityczne spowodowały ściślejsze zamknięcie granicy, dzielącej Galicję od posiadłości miniaturowej Rzeczypospolitej krakowskiej a i rywalizacja z wzorowym teatrem tamtejszym, stworzonym przez Hilarego Meiszwskiego, nie była łatwym zadaniem dla artystów lwowskich, którzy odtąd podczas peryodycznych, letnich wędrówek nie zapuszczali się po za Tarnów. Dopiero w lecie 1863 roku weterani sceny tutejszej, Jan Nowakowski i Witalis Smochowski, objawszy

kierownictwo teatru skarbkowskiego, zdecydowali się po trzydziestoletniej przerwie na, wiedzieć Kraków. I nie żałowali podjętego trudu gdyż sukces kasowy towarzyszył im trwale a publiczność krakowska z niekłamany zapalem oklaskiwała sędziwych mistrzów sceny w ich popisowych kreacjach w fredrowskiej „Zemście“, oraz w innych utworach tegoż autora. Odtąd przez długie lata dramat nasz znanym był Krakowianom chyba z dziennikarskich relacji i z opowieści bawiących czasowo we Lwowie osób. Natomiast od roku 1875, co lata niemal spieszyła do Krakowa liryczna część tutejszego personalu, interpretująca obok licznych kompozycji operetkowych, także poważniejsze dzieła operowe. Dopiero w roku zeszłym po długoletniej przerwie przedstawił się dramat lwowski publiczności podwawelskiego grodu a bytność ta zbyt jest świeża, byśmy jej szczegóły mieli przypominać w bardziej dokładny sposób.

Przejdźmy z kolei do artystów krakowskich, goszczących we Lwowie.

Obecna ich gościna jest trzecią z rzędu, gdyż po raz pierwszy zawitali oni do nas w lipcu 1862 roku pod przewodem Juliusza Pfeiffra. Towarzystwo krakowskie składało się z trzydziestu przeszło osób i rozporządzało repertoarem, w przeważnej części zawierającym dzieła nieznanne w naszym mieście. Z artystek wyróżniały się korzystnie: Antonina Hoffmanowa w rolach dramatycznych, Biedrońska, pierwsza naiwna i Krąkowska, znakomita artystka charakterystyczna. Wśród męskiego personalu celował poprawnością gry Karol Królikowski, przedstawiciel charakterów, zaś Feliks Benda, jako znakomity „Ulicznik Warszawski“ wywoływał za każdym występem burzę oklasków. Pu-

Rok 1886. Wskutek dekretu Stolicy Apostolskiej, a za zgodą c. k. Rządu, dla zaokrąglenia granic diecezji krakowskiej, zostały do niej przyłączone cztery dekanaty z diecezji tarnowskiej.

Rok 1893. Najj. Pan wręcza uroczyste w Wiedniu biret kardynalski biskupowi z Grosswardein, dr. Leonowi Schlauchowi.

Rok 1897. Najj. Pan raczył zezwolić, aby będąca w przygotowaniu na rok 1898 wystawa jubileuszowa w Wiedniu nosiła nazwę: „Wystawa jubileuszowa wiedeńska z r. 1898 urządzona z powodu pięćdziesięcioletniego panowania Jego ces. i król. Mości Cesarza Franciszka Józefa I“.

— **JE. P. Namiestnik** Leon hr. Piniński, powrócił wczoraj z Peczniżyna do Lwowa i natychmiast udał się do Jasła, zkradł ma zamiar udać się do Wiednia.

— **Rada miasta Lwowa** odbyła wczoraj posiedzenie poufne. Na posiedzeniu tem nadano prezydentowi na posady stałych i starszych nauczycielek szkół wydziałowych panom: Radewiczównie, Kalinowskiej, Aleksandrowiczównie, Borkowskiej, Szatkowskiej, Schulbaumównie, Mochnackiej i Bieńkowskiej. Wybory ścisłejsze odbędą się między pannami: Freudmannówną i Piekarską. Ponadto uchwalono na remunerację dla nauczycieli i funkcyjaryuszów magistratu 500 zł. z interkalaryów funduszu szkolnego.

Następne posiedzenie odbędzie się dzisiaj, w piątek o godzinie 6 wieczorem.

— **Z Uniwersytetu.** P. Izaak Blemmer, rodem z Tarnopola, otrzymał na Uniwersytecie lwowskim stopień doktora praw.

— **Zaburzenia antysemickie.** Otrzymujemy dzisiaj znowu szereg wiadomości o bliższych szczegółach, o godnych pożałowania zaburzeniach antysemickich w różnych stronach kraju. Najgroźniej chwilowo przedstawia się stan rzeczy we Frysztaku, gdzie wczoraj dnia 16 b. m. po godzinie 3 popołudniu tłum począł rozbijać sklepy, napadać i bić żydów. Gdy wszelkie usiłowania władz, aby nakłonić motłoch do opamiętania i spokojnego rozejścia się nie poskutkowały, musieli żandarmerya uciec się do ostrzejszych środków i użyła broni przeciw ekscedentom. Od strażów padło na miejscu 6 ludzi, pięciu odniosło ciężkie rany, a kilku lekkie. Trzech zranych ciężko już zmarło. Żandarmerya była tem bardziej zmuszona do użycia broni, iż roznamiętniony motłoch zajął w obec niej groźną postawę i atakował ją, przyczem jeden z żandarmów otrzymał ciężką ranę od cięcia kosą, a jednemu stracono kołem bagnety z karabinu. Wśród ludności izraelskiej zapanowała ogromna panika. Starostwo udało się do komendy korpusnej w Przemyślu i do komendy w Rzeszowie o wysłanie wojska. Wedle telegraficznej relacji wysłanej z Frysztaku wieczorem zapanował tam chwilowy spokój, wzburzenie umysłów jest ciągle silne.

W Jasle, jak donoszą z tamtąd dnia 16 b. m. w południe, zapanował zarówno jak w okolicy zupełny spokój, nie zaszedł żaden wypadek zaburzenia, jakkolwiek krążą pogłoski, że te karczmy, które dotąd ocalały zostaną także zniszczone. Urzędnicy, przydzieleni do oddziałów wojska, przeprowadzają po wsiach rewizję za rzeczami zrabowanymi i aresztują winnych. Bardzo wielu włościan okazuje skłonę i wy-

znaje, że dopuściło się gwałtów pod naciskiem agitatorów, którzy starali się ich przekonać, że ekscesa przeciw żydom są dozwolone. Uwięziono dotychczas ogółem 140 osób.

Zaburzenia zaszły dalej w Lichtarzu (karczma koło Jasła), Żółkowej i Starzyńcach, Lipówku i Siepietnicy.

W powiecie gorlickim w Krygu, Kobylance, Lipinkach, Dominikanicach, Siarach, Sokole, robotnicy kopalni naftowych wywołali po robocie ruch antysemicki. Splądrowano karczmę w Sokole. Na miejsce przybyła asystencya wojskowa z Nowego Sącza. Spokój przywrócono Aresztowano i oddano sądowi 23 ekscedentów,

Z Myślenic donoszą, że aresztowano tam 27 ekscedentów.

W nocy na 11 czerwca napadli ludzie z Brzysk, powiatu jasielskiego, na dom żydowski, w Błaszkowej powiatu pilzneńskiego i powybijali tam szyby. W nocy na 13 b. m. wybito szyby i zniszczono częściowo urządzenia w folwarku Offnera w Bukowej, w szynku i w jednym domu w Błaszkowej, zabrano tytoń, wódkę, nawet pieniądze. W szynku skałeczono dwóch domowników. Spokój przywrócono.

W Pilanie trwa w tej chwili spokój i porządek. Obawa jednak ponowienia się zaburzeń nie usunęta zupełnie.

W powiecie wadowickim panuje zupełny spokój i nie ma obawy rozruchów. Toż samo w Podgórzni i okolicy, oraz w Białej.

Na podstawie autentycznych sprawozdań możemy donieść, że wiadomości podane w *Stowie Polskiem*, w *Czasie*, *Nowej Reformie* w dniu 16 b. m., jakoby zaszły także rozruchy w Brzostku, gdzie miano rabować, a także skutkiem tego aresztować wielu ekscedentów, jakoteż wiadomości podane w *N. fr. Presse* o rzekomych rozruchach w Kamienicy są zupełnie mylne. W Brzostku i w Kamienicy nie zaszedł żaden wypadek zakłócenia spokoju; również w Dembowie i Jodłowej, gdzie krążyły w tych dniach ciągłe pogłoski o zamierzonych napadach, nie dopuszczono do żadnych rozruchów.

W niektórych dziennikach podano, jakoby przy zajeściach w powiecie jasielskim zastrzelono kilku chłopów. Wiadomość ta okazała się nieprawdziwą, albowiem tylko jeden ekscedent koło Świerchowej został przez żandarmę zabity. Również nieprawdziwą jest wiadomość o ekscesach w Kamienicy, w powiecie jasielskim.

— **Biura c. k. Sądu powiatowego S. I.** tudzież III. i IV. oddział (dla spraw wekslowych i handlowych) tutejszego c. k. Sądu krajowego cywilnego zostały przeniesione do realności przy ulicy Jagiellońskiej nr. 14, w której do niedawna umieszczony był c. k. wyższy Sąd krajowy.

— **Koło literacko-artystyczne** zamianowało swym delegatem na uroczystości Pałackiego w Pradze, artystę-malarza Jana Stykę.

— **Koło Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych**, odbędzie posiedzenie w sobotę, dnia 18 b. m. o godzinie 6 wieczorem w sali fizyki c. k. Szkoły realnej. Dr. Warmiski mówić będzie o sprawie reformy szkół.

— **Wycieczka „Gwiazdy“** odbędzie się w niedzielę 19 b. m. w lasu na Cetnerówce, naprzeciw lasu na Pasiekach za rogatką Łyczakowską. Program urozmaicony. Kapela wojskowa 80 p. p. Tańce.

— **Tombole** urządza towarzystwo pań im. św. Salomei, na placu wystawowym w

najbliższą niedzielę popołudniu. Instytucja ta dobroczynna bez hałasu i rozgłosu robi bardzo wiele, celem przyjęcia z pomocą wielkiej nędzy, rozwieleniającej się wszechwładnie w naszym mieście, zasługującą więc na jak najgorętsze poparcie. Na razie fundusze Towarzystwa wyczerpane zupełnie, a ubogich, żądających opieki, liczba z dniem każdym wzrasta, zabawa więc niedzielna winna wydać rezultat kasowy dobry, bo innego wyniku zabawy nie dopuści znana ofiarność Lwowian.

Zresztą i to pewna, że rozrywek w niedzielę na górę Stryjskiej nie braknie. Tombole urządza uproszony przez p. Bujnowski, który w czasie wystawy tak dzielnie organizował tego rodzaju rozrywki.

Prócz tego zapowiadają obfity program kosze szczęścia, loteryjkę dla dzieci, bufet, koncert kapeli i inne niespodzianki. Panty cenniejsze oglądać już teraz można w oknie magazynu lamp p. Ditmara.

Cel zabawy piękny i program urozmaicony powinny zapewnić jej zupełne powodzenie.

— **Jan Jeleń.** Z Wiednia donoszą telegraficznie: Zmarł tu wczoraj Jan Jeleń, b. dyrektor filii Banku austro-węgierskiego we Lwowie.

— **Egzamina dojrzałości** w c. k. IV gimnazjum lwowskim, odbywały się od 10 do 15 b. m. pod przewodnictwem p. radcy Emanuela Wolffa, dyrektora c. k. II gimnazjum lwowskiego.

Świadeństwo dojrzałości z odznaczeniem otrzymali: Henzel Maryan i Grossman Emanuel.

Świadeństwo dojrzałości otrzymali: Bach Józef, Basta Zygmunt, Both Benzion, Czajkowski Krzysztof, Dogolewski Michał, Futyma Eugeniusz, Hoffmann Władysław, Jabłonowski Władysław, Jamrógiewicz Zygmunt, Koneciewicz Antoni, Langie Stanisław, Łopuszański Władysław, Papara Aleksander, Róg Stanisław, Rzędowski Juliusz, Sorokowski Mateusz, Barschak Józef (ekst.).

— **Z „Sokoła“.** Wydział polskiego Tow. gimnastycznego „Sokół“ we Lwowie, urządza w sobotę, dnia 18 b. m. o godzinie 6 wieczorem popis uczniów Towarzystwa.

— **Towarzystwo przyrodników im. Kopernika**, odbędzie posiedzenie we wtorek, dnia 21 b. m. o godzinie 6 wieczorem w sali Instytutu fizycznego (ul. Długosza). Prof. dr. Rudolf Zuber mówić będzie o występowaniu nafty nad morzem Kaspijskiem i w gubernii kieleckiej; prof. dr. Emil Dunikowski o występowaniu nafty na półwyspie Apenińskim.

— **Na Wawel.** Rozbicie skarbonek na Wawel, odbędzie się u pani Seferowiczowej, małżonki dyrektora poczt i telegrafów, w niedzielę popołudniu.

— **Fundacya.** Krystyna Hebbel, wdowa po znakomitym niemieckim poecie, Fryderyku, założyła fundację, której celem jest przychodzić z pomocą utalentowanym artystom i literatom; przedewszystkiem zaś poetom. Komitet powołany przez panią Hebbel do kierownictwa fundacyą, rozpiął składki dla podniesienia sumy fundacyjnej do takiej wysokości, by procentami jej można było już teraz rozporządzić po myśli szlachetnej fundatorki.

— **Morderstwo dziecka.** Dnia 15 b. m. znaleziono w stawie w Glinianach zwłoki dziecka płci żeńskiej, leżącego około 3 tygodni, które wedle orzeczenia lekarzy sądowych mogły leżeć w wodzie co najmniej przez 4 dni. Zwłoki zawinięte były w fartuszek, zrobionym z podartej spodnicy, koloru niebieskiego w białe kwiatki. Żandarmerya w Glinianach jest na tropie matki tego dziecka.

— **Przejechanie.** Jan Scherl, woźnica zamieszkały pod l. 27 przy ulicy Kościopalnej, tak nieostrożnie jechał wczoraj przed południem ulicą Krótką, że najechał na 4-letniego Stanisława Drozdziwicza, potrącił go, a przednie koło wozu naśladowanego drzewem przeszło mu przez dłoń, wskutek czego Drozdziwicz odniósł rozgniecenie pięciu palców. Pozostawiono go w domowym leczeniu, zaś Scherla pociągnięto do odpowiedzialności.

— **Pomnik Antoniny Hoffmann.** Donoszą nam z Krakowa: Dnia 16 b. m. w pierwszą rocznicę zgonu znakomitej artystki Antoniny Hoffmann, odsłonięty został na tutejszym cmentarzu pomnik, wystawiony nad jej grobem, a wykonany w zakładzie rzeźbiarskim Józefa Kuleszy. Na piedestalu wznosi się dorycka kolumna, na niej wieniec zamknięty emblematami sztuki dramatycznej: książką, maską, sztyłem. U góry jest udatne popiersie artystki z białego marmuru, dłuta Michała Korpala.

Na czarnych, marmurowych tablicach wyryte są złotymi literami napisy.

Z frontu :

ANTONINA HOFFMANN

Mistrzini słowa na scenie prawdą

Na niej świeciła przez trzydzieści siedm lat

1860—1897. Służyła w teatrze

Krakowskim sztuce dramatycznej polskiej

Przodując talentem pracą powodzeniem znaczeniem Urodzona 1841 r., zgasła 16 czerwca 1897 r.

Pozostawiając po sobie głęboki żal.

Z prawej strony :

Tobie, Panie, wszystek świat niechaj chwałę daje
Twoje dary są płodnej ziemi urodzaje,

Racze nam błogosławić, Boże nasz do końca;
Ciebie niechaj się boi wschód i zachód słońca.
Psalm LXVII.

Z lewej strony :

Jedną myśl wielką roznieć niechaj pali żarem,
A stanę się tej myśli narzędziem, zegarem
Na twarzy ją pokażę, popelnę serca biciem,
Rozdzwonię wyrazami i dokończę życiem.

Słowacki.

Uroczystość w której wzięli udział : rodzina, przyjaciele artystki i przyjaciele teatru, artyści teatru lwowskiego bawiący tutaj, dziennikarze i literaci, rozpoczęła się odpiewaniem psalmu Dawidowego przez chór męski, poczem artysta teatru lwowskiego, p. Walewski z wielkiem ciepłem, trafnie i znakomicie określił talent i zasługi artystyczne Antoniny Hoffmann, święcąc ją jako wzór prawdy i naturalności na scenie. Przemówienie, które istotnie wywarło wrażenie, zakończył p. Walewski, zaznaczając stosunek artystyczny Hoffmanowej do Słowackiego i twórczość jej w dziełach Juliusza.

Chór zaśpiewał po raz drugi i uroczystość zakończyła się złożeniem licznych a pięknych wieńców.

— **Wypadek kolejowy.** C. k. Dyrekcya ruchu kolei państwowych donosi : Pociąg osobowy, który wyszedł wczoraj wieczorem ze Stryja o godzinie 10 minut 15, zetknął się wczoraj na stacyi Dublany-Kranzberg z pociągiem towarowym, przyczem jedna lokomotywa i trzy wozy nieco uszkodzone zostały. Jeden podróżny odniósł skaleczenie w głowę, dwaj inni podróżni i pięciu konduktorów, jeden maszynista i jeden palacz odnieśli lekkie kontuzje. Wskutek tego wypadku pociąg osobowy spóźnił się o 5 godzin.

† **Zmarli** w ostatnich dniach : W Krakowie, Marya Teresa z Korzeniowskich Falkenhagen Zaleska, ur. w Krzemieńcu 1827 r. Córka znakomitego dramaturga i powieściopisarza, małżonka zasłużonego obywatela, który w kraju i na emigracji wybitnie zajmował stanowiska, ś. p. Marya Falkenhagen Zaleska zamieszkała od lat wielu w Krakowie, brała tu czynny udział w wielu instytucjach dobroczynnych. Dom jej przechowywał tradycje szkoły krzemienieckiej, gdzie ojciec był profesorem, salonu literackiego w Warszawie, gdzie Józef Korzeniowski miał tak wybitne miejsce, oraz tradycje emigracyjnej społeczności w Paryżu, Londynie i Dreźnie, gdzie państwo Falkenhagen Zalescy posiadali stosunki z najznakomitszymi ludźmi pióra. Zmarła posiadała też wielki urok w obcowaniu, a wpływ jej sięgał po za grono rodzinne. — Pogrzeb odbędzie się w sobotę 18 b. m.

— **Oszustwa w Monte-Carlo.** Urząd tajnego policyanta w Monte-Carlo nie jest weale synekurą. Zwabiona zyskiem, napływa do tego miasta rzesza wyzyskiwaczy i oszustów, którą trzeba wciąż mieć na oku, a trudno jej upilnować i przewidzieć, jakie łotrwockie pomysły gnieźdzą się w tych głowach. Ofiarą oszustów padają najczęściej jubilerowie, a nieraz i sam zarząd domu gry. Niedawno pewne indywiduum nabyło u jublera w Nizy za parę tysięcy fr. brylantów i zapłaciło fałszywym banknotem. Rysośpis oszustu wprowadził agenta na trop złotego młodzieńca, szczupłego, wysokiego blondyna ze spiczastym nosem, nazwiskiem John Jones, który od czasu do czasu zasiadał do rulety, aż wreszcie pierwszego dnia oświadczył, że się zgrał do szczętu. Zarząd domu gry w takich razach daje pieniądze na powrót do kraju, pod warunkiem, aby takie indywiduum nie wracało już nigdy do przybytku rulety. Jones wyruszył. Nazajutrz zjawił się niejaki Jack Smiths, krępy brunet, z nosem okrągłym, jak kartofel. I ten przegrał całe swe mienie i otrzymał pieniądze na drogę powrotną. Potem pojawiła się niemłoda dama, szczerze zawoławana, która była równie nieszczęśliwą przy zielonym stole i tak samo dostała kilkadziesiąt franków na wyjazd. Wreszcie przybył staruszek, James White, bardzo przeziorny i powściągliwy; postanowił sobie głośno nie wchodzić weale do sali, dał się jednak skusić i odrazu wszystko przegrał. W przystępie rozpaczyci uciekł, nie kryjąc się z samobójczymi zamiarami. Nazajutrz znaleziono nad brzegiem morza jego kapelus i ubranie. Zrobiło to wrażenie w mieście, ale nienadługo, albowiem zręczny detektyw przez cały ten czas był na tropie i wykrył, że szczupły blondyn, krępy brunet, niemłoda dama i sędziwy staruszek są jednym i tym samym oszustem.

— **Suknie ze skór kurzych.** W jednym z najpierwszych magazynów mód w Paryżu wystawiono niedawno suknię, sporządzoną z garbowanych skór kurzych. Jakkolwiek wydaje się to weale nieprawdopodobnem, suknia ta miała się odznaczać nadzwyczajną pięknością i trwałością. Wykonano ją na zamówienie ekscentrycznej pani Modtbaude, która ją dopiero raz przywdziała na wieczorek u posła rosyjskiego. Do zrobienia samej spodnicy potrzeba było użyć skóry z 800 kur, dużo łóki potrzeba było jeszcze na riaszkę, którą suknia była obszyta. Po uszyciu, suknię malował jeden z pierwszych malarzy w przeszlechnie kwiaty. Zakończenie talii wyciętej stanowiła riaszka z piór żółtawych. Suknia ta wzbudzała ogólny podziw i wyszczególniała się z pomiędzy wszystkich sukien z brokatu, aksamitu i jedwabiu.

blizność uczęszczała bardzo licznie na występy krakowskich gości.

W mniej korzystnych warunkach przyszło grać artystom krakowskim na scenie skarbkwowskiej w roku 1864.

Było to w pierwszych miesiącach dyrekcji Adama Miłaszewskiego, który we wrześniu 1863 roku objąłwyszy przedsiębiorstwo teatralne w Krakowie, otrzymał z wiosną roku następnego także teatr polski we Lwowie. Monopol tego rodzaju, mimo najlepszych chęci energicznego dyrektora, okazał się szkodliwym dla rozwoju obu scen. A jakkolwiek Miłaszewski już w najbliższej przyszłości rzekł się dyrekcji krakowskiej, to mimo to owa okoliczność stała się zaraz u wstępu we Lwowie pożądaną bronią w ręku niechętnych mu osób. Poprzednikami bezpośrednimi Miłaszewskiego w zarządzie sceny lwowskiej byli wspomniani dopieroco Nowakowski i Smochowski, ludzie zdawien dawna osiedli w naszym mieście i zażywający ogólnego szacunku. Sądono też ich działalność z wyjątkową, rzec można, pobłażliwością, która z kolei ustąpić miała miejsca bezwzględnej, uprzedzonej poniekąd krytyce, stosowanej wobec nowicjusza.

A jednak stan, w jakim Miłaszewski objął teatr tutejszy, był wielce opłakany. Długoletnia, przesadna w najwyższym stopniu oszczędność obu dyrektorów, o której po dziś dzień w naszym światku zakulisowym fantastyczne krążą wersje, doprowadziła cały inwentarz teatralny do bezprzykładnej ruiny. Brakło najkonieczniejszych dekoracji, garderoby, rekwizytów a repertuar przestarzały tudzież zdekompletowany personel wymagały natychmiastowego uzu-

pełnienia i odświeżenia. Widząc, iż z pozostałymi we Lwowie siłami nie da sobie rady, sprowadził Miłaszewski całe swe towarzystwo z Krakowa. Składały je w znacznej części siły młode, lecz obdarzone wybitniejszymi zdolnościami. Prócz znanych już z poprzedniej gościny: Hoffmanowej, Bendy, Królikowskiego, przybyli dobre artyści w osobach panien: German, Passelównie, Maćkiewiczównie, zjawili się na scenie: Zamoyski, Baranowski, Dębicki i Delhan, nie licząc poprawnych sił pomocniczych. Mimo to pierwsze zaraz przedstawienie komedii fredrowskiej „Przyjaciół“ odsądzono od wszelkiej wartości a w czasie jednej z najbliższych reprezentacji obrzucono biednego dyrektora zginiemiami jajami.... Wprawdzie wybryk ten żakowski potępiła jedynomyślnie cała światła publiczność, ogólne wszakże wrażenie pozostało ujemne i mimo liczne go personalu oraz repertuaru doborowego musiał się Miłaszewski ratować gościnnymi występami Aszpergerowej i Rychtera.

Artyści krakowscy bawili we Lwowie od marca aż do pierwszych dni lipca poczem na Przemyśl i Jarosław powrócili do Krakowa. Z ówczesnego ich grona pozostali dotychczas przy życiu: Germanowa i Dębicki. Goszcząca u nas obecnie drużyna składa się niemal wyłącznie z sił młodych, posiada repertuar niepozbowiony dla Lwowian powabą nowości, więc też o powodzeniu jej występów nikt wątpić nie ma prawa.

Stanisław Schnür Peptowski.

Notatki literacko-artystyczne.

„Galicyi“ zeszyt 20, wydawnictwa „Die öster.-ung. Monarchie in Wort u. Bild“ wypełniła w dalszym ciągu ciekawa rozprawa prof. St. hr. Tarnowskiego o polskiej literaturze. Szanowny autor omawia tym razem znaczenie utworów Mickiewicza, z kolei ocenia pokrótce prace innych romantyków, zatrzymując się znowu dłużej na Krasińskim i Słowackim. Po poezji następuje ustęp o powieściopisarzach, dramaturgach, dziełach i publicystach. Zeszyt omawiany zdobną doskonałe portrety, J. N. Kamińskiego, Wincentego Pola, Karola Szajnochy, Łucjana Siemieńskiego, Maurycyego Manna, Józefa Szujskiego i ks. Waleryana Kalinki.

Kwartalnika Historycznego ukazał się zeszyt drugi b. r. Rozpoczyna tenże obszerny artykuł prof. J. B. Antoniewicza p. t. „O malarstwie polskim. Z powodu książki J. hr. Mycielskiego“; dalej znajdujemy tutaj rozprawkę A. Prochaski: „Kazimierz Jagiellończyk a Inflanty“; K. Potkańskiego „Lechica“; Miscelanea, oraz zwykłe, a bogato zaopatrzone działy.

Repertoar teatru krakowskiego we Lwowie.

Dziś, w piątek „Tamten“, sztuka w 5 aktach Józefa Maskhoffa, na dochód Tow. dziennikarzy polskich.

W sobotę „Tamten“, sztuka w 5 aktach J. Maskhoffa.

WYSCIGI W KRAKOWIE.

(Pierwszy dzień. Czwartek dnia 16 czerwca.)

(j) Tegoroczny letni meeting po raz pierwszy poszczycić się może obecnością Najdostojniejszego Członka Domu cesarskiego Arcyksięcia Ottona, który umyślnie na jeden dzień przybył do Krakowa, ażeby przypatrzeć się wyścigom na krakowskim torze. Tegoroczny pierwszy dzień letniego meetingu odznaczał się też licznym udziałem publiczności, co nie zawsze zdarza się w Krakowie, a pogoda dopisała także. Zaznaczyć wypada, że we wszystkich biegach stawała do walki o zwycięstwo większa liczba koni. W totalizatorze pracowały miejscowe siły. Kapela 13 p. p. Bookmakerów nie było wcale.

Biegi były następujące:

I. Nagroda Krakusa. Handicap. 1600 koron zwycięzcy, 400 koron drugiemu koniowi. Dla 3-letnich i starszych. (Zamknięto 23 maja z 24 podpisami).

1. „Turi-Tari“, 3-letni ciemno-gniady ogier rotmistrza art. Tränkla, 55 klg. (Haxtable). 2. „Golden-Residne“, 3-letnia kasztanowata klacz por. Rud. Pletzgera z 13 p. huzarów. 3. „Kochanka“, 3-letnia ciemno-gniada klacz p. Wład. Schindlera.

Bez miejsca „La Marquise“ stadniny Ostoja-Ostaszewski; „Tilos“ p. Zangena.

Totalizator: 5: 8, 10: 16, 50: 82. Plac 25, 50.

II. Nagroda Rudawy. 2000 koron zwycięzcy, 400 koron drugiemu koniowi. Dla 3-letnich i starszych w Galicyi, Królestwie Polskiem lub Rosyi wychowanych ogierów i klaczy. Meta 1600 m. (Zamknięto 23 maja z 11 podpisami).

1. „Kreta“, 3-letnia ciemno-gniada klacz stadna Chorzelskiego (Gildbrat). 2. „Margosza“, 4-letnia kasztanowata klacz p. Wład. Schindlera. 3. „Trebević“, 3-letni gniady ogier p. Kaz. Rostworowskiego.

Bez miejsca „Walküre“, rotmistrza Hip. Brzozowskiego.

Totalizator 5: 41, 10: 83, 50: 419. Plac 25: 38 9: 29.

III. Nagroda Wisły. 10.000 koron zwycięzcy, 1.000 koron drugiemu koniowi. Dla 3-letnich i starszych ogierów i klaczy. Meta 1400 metrów. (Zamknięto na dniu 1 marca z 37 podpisami).

1. „Pavolin“, 3-letni kasztanowaty ogier br. Springera, 57½ klg. (Hyams). 2. „Hebe“, 3-letnia gniada klacz p. Lud. Schosbergera. 3. „Hipp-Hipp-Hurrah“ Jego Ces. Wysockości Arcyksięcia Ottona.

Bez miejsca „Tip-Top“ p. Ant. Drehera, „Ilis“ hr. Zd. Kińskiego, „Toll“ p. Wł. Schindlera i „Longchamps“ rotmistrza Art. Tränkela.

Totalizator 5: 37, 10: 75, 50: 377.

IV. Nagroda austriackiego Jockey-Clubu. 5.000 koron, ofiarowane przez austriacki Jockey-Club, z których 4.200 koron zwycięzcy, 800 koron drugiemu koniowi. Dla 2-letnich ogierów i klaczy, które jeszcze żadnego biegu o wartości 4.000 koron lub powyżej nie wygrały. Meta 1000 m. (Zamknięto 23 maja z 19 podpisami).

1. „Leader“, gniady ogier br. Gustawa Springera, 51½ klg. (Hyams). 2. „Jaskółka“ kara klacz p. Wład. Schindlera. 3. „Canterbury“ gniady ogier rotmistrza Art. Tränkela.

Bez miejsca: „Lemiesz“ stad. Chorzelskiej, „Weyer“ p. Ant. Drehera, „Fais ton chemin“ Capt. Pech, „Pielgrzymka“ hr. Oskara Potockiego.

Totalizator 5: 13, 25: 25, 26 i 25, 10: 16, 50: 130.

V. Nagroda Rządowa. 3.000 koron, ofiarowane przez c. k. Ministerstwo rolnictwa, zwycięzcy, dalej 500 koron z kasy Towarzystwa, drugiemu koniowi. Dla 3-letnich i starszych ogierów i klaczy austro-węgierskich. Meta 3.000 m. (Zamknięto 23 maja z 12 podpisami).

1. „Gigerl“, 3-letni gniady ogier p. Ant. Drehera, 55½ klg. (Smith). 2. „Trial“ 4-letni kasztanowaty ogier Jego Ces. Wysockości Arcyksięcia Ottona. 3. „Candide“ 3-letni gniady ogier br. Gust. Springera.

Bez miejsca „Domina“ p. Ant. Drehera.

Totalizator: 5: 7, 10: 15, 50: 79.

VI. Nagroda Totalizatora. Bieg z płotami. Nagroda 1600 koron zwycięzcy, 400 koron drugiemu koniowi. Dla 4-letnich i starszych kontynentalnych koni, które jeszcze ogółem 4000 koron nie wygrały. Meta 2400 m. (Zamknięto 23 maja z 14 podpisami).

1. „Gretchen“, st. kasztanowata klacz p. Wład. Schindlera (Bolford). 2. „Vignola“, 5-letni gniady ogier porucz. br. Rud. Pletzgera z 13 p. huzarów.

Totalizator 5: 8, 10: 17, 50: 87.

VII. Oficerskie Steeple-chase. Bieg z przeszkodami. Handicap. Nagroda 1400 koron zwycięzcy, 400 koron drugiemu, 200 koron trzeciemu koniowi. Dla 4-letnich i starszych koni wszystkich krajów, będących *bona fide* własnością i dosiadcanych przez oficerów, kadetów i jednorocznych ochotników w czynnej służbie armii austro-węgier. pozostałych. Meta 4000 m. (Zamknięto 23 maja z 6 podpisami).

1. „Helf Gott“, 4-letnia kasztanowata klacz rotm. Hip. Brzozowskiego z 2 pułku ułanów, 62½ klg. (porucz. Eltz). 2. „Isegrim“, 4-letni gniady wałach porucz. Fr. Heintschela z 3 pułku ułanów (właściciel). 3. „Aramis“, 6-letni gniady wałach porucz. Edwarda Kollera z 7 p. ułanów.

Totalizator 5: 11, 10: 23. 50: 118.

Wyścigi skończyły się o godz. 6½ wieczorem.

Na pochwałę sekretaryatu wyścigowego dodać należy, że wszędzie panował wzorowy porządek, a urządzenie dla Najd. Arcyksięcia Łuku oraz łoża budziło uznanie znawców.

Jutro wyścigi galicyjskiego klubu jazdy panów.

GOSPODARSTWO I HANDEL

(GL) Dochody austriackich dróg żelaznych w r. 1897. Sieć austriackich dróg żelaznych miała w końcu roku 1896 długości ogólnej 16.827 kilometrów, z końcem zaś roku 1897 doszła długości 17.368 klm., przybyło więc w ciągu roku ostatniego 541 klm., t. j. 3.21 pre. Ponieważ atoli nowe drogi żelazne bywają oddawane na użytek publiczny nie w samym dniu 1 stycznia, lecz w biegu roku, przeto do całorocznego obrachunku dochodu kilometrowego bierze się nowoprzybyłe drogi żelazne tylko w stosownej części długości. Tak n. p. jeżeli linia 100-kilometrowa oddana została na użytek publiczny dnia 1 lipca, liczy się ją tylko jako 50 kilometrów. Wedle tej zasady rachunkowej długość sieci w końcu roku 1896 wynosiła 16.639.2 klm., w końcu zaś roku ubiegłego 17.090 klm., czyli o 450.8 klm., t. j. o 2.71 pre

Ruch w roku ubiegłym przedstawia się jak następuje: biletów osobowych wydano 110,481.910, czyli o 2,079.589 (1.92 pre.) więcej, niż w roku poprzednim; towarów przewieziono 951.449.890 centnarów metrycznych, czyli o 33,234.460 centnarów metrycznych (3.62 pre.) więcej.

Dochody czynią sumę 264,093.438 zł., t. j. o 3,213.141 zł. większą niż w r. 1896, któryto wzrost niezupełnie odpowiada pomnożonemu ruchowi, albowiem stanowi tylko 1.23 pre.; obliczone zaś w przecięciu na kilometr, okazują się te dochody nieco mniejsze. W r. 1896 bowiem przypadła na kilometr długości 15.679 zł., w r. 1897 zaś przypada tylko 15.453 zł., czyli o 226 zł., t. j. o 1.44 pre. mniej.

Największe dochody ma stale kolej z Osieka do Cieplic (101 klm.), bo 66.110 zł. z kilometra; drugie miejsce stale zajmuje austriacka przestrzeń kolei Koszycko-Bogumińskiej (66 klm.), mająca 44.389 zł. z kilometra; na trzeciem miejscu stale pozostaje kolej Północna (bez kolei lokalnych, 1036 klm.), której dochody, 35.553 zł. z kilometra,

są o 1 pre. mniejsze, niż w roku poprzednim.

Koleje skarbowe wszystkie razem, których w roku 1896 było 7994 klm., a w roku ubiegłym 8162 klm., mają dochodów 12.698 zł. z kilometra, co w porównaniu z rokiem 1896 oznacza wzrost o 2.30 pre. Jak się ma rzecz szczegółowo co do kolei skarbowych w Galicyi, tego z publikacyi urzędowych żadną miarą dojść nie można.

Tylko co do niektórych prywatnych kolei lokalnych w Galicyi wykazy są szczegółowe. Zpomiedzy nich największe dochody ma kolej z Doliny do Wygody (8 klm.) mia nowicie 6322 zł. z kilometra. Następuje kolej Lwowsko-Belzka (89 klm.) z dochodami 2921 zł. z kilometra, czyli o 6.00 pre. większymi, niż roku poprzedniego. Po niej idą Podolskie koleje lokalne (73 klm.), mające 1842 zł. z kilometra, co w porównaniu z rachunkowym dochodem roku pierwszego, t. j. r. 1896, stanowi ogromny wzrost, 131.41 pre. Kołomyjskie koleje lokalne (33 klm.) mają 1633 zł. z kilometra, czyli 13.56 pre. więcej niż roku poprzedniego. Dalej następuje kolej Kleparowski-Janowska (22 klm.) z dochodami 1552 zł. z kilometra, co oznacza wzrost bardzo znaczny, 58.37 procentowy. Nakoniec nowa kolej z Borek Wielkich do Grzymałowa (33 klm.) ma obrachowany na cały rok dochód 1148 z kilometra.

Giełda zbożowa: Cukier surowy loco Aussig 12.87½ do 13.92½, loco Ołomunie 12— do 12.10, loco Berno-Wiedeń 12.05 do 12.15, na listopad loco Aussig 12.72½ do 12.77½, cukier w kostkach primi 37.37½ do 37.50, secunda 37.12½ do 37.25. Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 21.10 dy 21.30. Nafta kaukazka transito Tryest 4.50 do 4.75, galicyjska przeźroczysta 16.50 do 16.75.

Targ zbożowy.

Lwów, 17 czerwca. Pszenica 10.50 do 10.90, żyto 8.25 do 8.75, owies 7.80 do 8.20, jęczmień 7— do 8—, rzepak — do —, groch got. 7— do 9—, wyka 6.25 do 6.75, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 7— do 8—, hreczka 8.50 do 9—, konieczyna czerwona galicyjska 35— do 40—, biała 30— do 40—, tymotka — do —, szwedzka — do —, kukurduza stara 5— do 6—, nowa — do —, chmiel stary — do —, nowy za 56 kilo — do —, spirytus paritas Tarnopol gotowy — do —, na termin — do —, waranty — do —.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął wczoraj na ogólnych posłuchaniach pomiędzy innymi generał-porucznika w stanie spoczynku Zaleskiego i posła ks. Taniaczkiewicza.

Pod przewodnictwem Pana Prezydenta Ministrów hr. Thuna odbyła się przedwczoraj konferencya ministeryalna, która trwała trzy i pół godziny.

Członkowie austriackiej deputacyi kwo towej otrzymali urzędowe zawiadomienie, że przerwane dnia 13 b. m. ustne rokowania z węgierską deputacją, podjęte będą na nowo dnia 25 b. m. w Wiedniu.

Budapeszteński *Egyetertes* doniósł z Wiednia, jakoby w sprawie ugody austro-węgierskiej nastąpił zwrot niespodziewany. Mianowicie br. Banffy i hr. Thun, oraz obaj Ministrowie skarbu mieli się porozumieć w tym kierunku, aby cofnięto wniesione przedłożenia ugodowe i aby zawarto ugodę w formie traktatu handlowego tylko do roku 1903, to jest aż do terminu, w którym upływają traktaty handlowe zagraniczne. Rząd węgierski przedłożyłby podobne projekty traktatu handlowego w parlamencie, podczas gdy w Austrii traktat przyszedłby do skutku na podstawie paragrafu 15 zasadniczych ustaw państwa.

W obec tego doniesienia *Pester Lloyd* upoważniony został do oświadczenia, iż wszelkie pogłoski o rozwiązaniu traktatu handlowego między Austrią a Węgrami i o cofnięciu przedłożenia ugodowych są czeczym wymysłem niektórych dzienników węgierskich.

O wczorajszych powszechnych wyborach do parlamentu niemieckiego odbieramy do tej chwili tylko bardzo szczupłe relacje.

Powszechnie sądzą, że główne wybory nie wydadzą jeszcze stanowczego rezultatu i

że wobec niezwyklego rozstrzelenia głosów, zdecydują dopiero wybory ściślejsze.

Cesarz Wilhelm nadał kanclerzowi rzeszy ks. Hohenlohemu wielką gwiazdę komandorską orderu domu Hohenzollernów, dalej niemieckiemu ambasadorowi w Petersburgu ks. Radolin, ministrowi domu cesarskiego Wedelowi, prezydentowi Prus Zachodnich Gosslerowi i komenderującemu admirałowi Knorrowi orderu Orła czarnego.

Słychać, że cesarz Wilhelm wystosował do syna kanclerza, zamieszkałego w Czechach ks. Hohenlohego, jako do przewodniczącego nowo założonego związku dla popierania floty, następujący telegram:

„Ucieszyłem się wielce wiadomością o założeniu pod pańskim przewodnictwem za granicą głównego związku dla popierania floty niemieckiej i wyrażam głównemu związkowi moje serdeczne dzięki za wyrazy hołdu. Oby nowo stworzona organizacya, w łączności z tegoż rodzaju stowarzyszeniem, czynnem w Niemczech, zjednoczyła wszystkich patriotów niemieckich w kraju i za granicą w ofiarnej troskliwości o siłę zbrojną morską ojczyzny, oraz w wytrwałej wierności dla cesarza i państwa, i w ten sposób przyczyniła się do tego, ażeby owoce niemieckiej pracy i pilności także i w obcych częściach świata nie były pozbawione ojczyściej ochrony“.

Na najbliższem posiedzeniu pruskiej rady ministrów omawiany będzie projekt utworzenia nowego ministerstwa dla gospodarstwa wodnego i budownictwa. Nowa ta teka ma być powierzona dotychczasowemu ministrowi rolnictwa, br. Hammersteinowi.

Niemiecka rada związkowa postanowiła od d. 31 lipca r. b. przyznać Anglii i koloniom angielskim, z wyjątkiem Kanady, prawa państw najwięcej uprzywilejowanych.

Z Hamburga donoszą, że stan zdrowia ks. Bismarcka znowu się pogorszył. Na prawej nodze wystąpiło zapalenie żył, które odbiera choremu sen. Dr. Schweiningera powołano do Friedrichsruhe.

Emir bucharski z orszakiem opuścił onegdaj Petersburg. Jedzie on na Moskwę, Kijów, Odessę, Jaltę, Kaukaz i przez kraj zakaukaski do Buchary. W każdym mieście emir zamyśla zabawić tydzień, w Jalecie zaś około trzech tygodni.

Król serbski Aleksander i król Milan udają się wraz z całym dworem i sztabem naczelnej komendantury dnia 22 b. m. do Niszu, gdzie zabawią podczas trwania sesyi zwołanej do tego ministerstwa skupeczyny.

Z Belgradu donoszą: W nocy z 10 na 11 czerwca oddział zbrojnych Albańczyków, wraz z oddziałem regularnego wojska tureckiego, wkroczył na terytorium serbskie w okręgu Jablanica i napadł na blokhaus graniczny. Wywiązała się z tego powodu kilkogodzinna walka między napastnikami a strażą graniczną, której w końcu udało się odeprzeć ich za granicę. Skutkiem tego zajścia i wielu mu podobnych na granicy serbsko-tureckiej, polecono posłowi serbskiemu w Konstantynopolu, aby poczynił u Porty bardzo energiczne przedstawienia i zaznaczył, że napady Albańczyków na terytorium serbskie muszą być bądź co bądź powstrzymane przez władze tureckie.

Wedle depeszy z Saloniki, W. Porta wysłała do Macedonii 28 batalionów z korpusu wycofanego z Tessalii. W Macedonii obawiają się wzniecenia zaburzeń.

Dziennikom berlińskim donoszą z Kiauczu, że wśród ludności miejscowej nienawisć przeciw żołnierzom i duchownym niemieckim staje się coraz większą. Misyonarze mimo opieki wojskowej, widzą się tak zagrożeni, jak jeszcze nigdy. W porcie przyrzeczono dwa statki chińskie z ukrytymi 180 żołnierzami i bronią. Rząd zamierza powiększyć tam załogę wojskową.

Z Paryża donoszą, że sąd kasacyjny odrzucił skargę Emila Zoli o niewłaściwość sądu wersalskiego w jego drugim procesie i o nieważność całego procesu. W skutek tego sąd wersalski uznany został kompetentnym do sądzenia sprawy Zoli. Podczas rozprawy referent przyznawał wprawdzie, że odesłanie sprawy na sesję nadzwyczajną sądu wersalskiego było aktem samowoli ze strony prezydenta Perviera, ale za to Pervier odpowiadać może tylko w obec ministra sprawiedliwości. W drodze sądowej nie przeciwko temu zdziałać nie można. Z tej własnie racyi, skarga adw. Laboriego, wniesiona w imieniu Zoli, została odrzucona. Pro-

ces zacznie się na nowo w Wersalu zapewne już w początku lipca.

W sprawie przesilenia ministeryalnego donoszą z Paryża:

Prezydent Faure przyjmował wczoraj wiele osobistości politycznych i konferował z nimi o położeniu. Jest ono z tego względu trudne, że w tej chwili żaden z polityków nie jest w stanie pozyskać znaczniejszej i poważniejszej większości. Bourgeois nie może liczyć na umiarkowanych. Ribot na radykałów. Mówią teraz o Dupuy, Freycinecie i senatorze Peytral, jako kandydatach na urząd prezesa nowego gabinetu.

Radykałiści godzą się tylko na taką kombinację ministeryalną, w której kierownictwo gabinetu objąłby radykalista. Ich kandydatami są Brisson, Sarrien lub Bourgeois. W pałacu elizejskim podnoszą podobno wątpliwości przeciw powołaniu radykalisty na szefa gabinetu. Niektórzy twierdzą nawet, że Faure pod żadnym warunkiem nie chce zwrócić się do partii radykalnej. Obok Ribota, wymieniają dzisiaj dzienniki, jako kandydata na prezydenta gabinetu, także Freycineta.

Faure prowadzi dalej konferencje ministeryalne. Najwięcej szans mają Sarrien i Dupuy.

Soir donosi, iż minister wojny polecił wytoczyć śledztwo dyscyplinarne exdeputowanemu Reinachowi, który jest kapitanem obrony krajowej, a to za artykuły ogłaszane w *Siècle*.

Z Londynu donoszą: Wczoraj po godzinie 5 popołudniu spełniono zamach na sekretarza ambasady niemieckiej hr. Arovalley. Hrabia wychodził właśnie z gmachu ambasady w Carltonhouse i chciał wsiąść do swego własnego powozu, aby się udać do domu. Schodził z tarasu, gdy szybko zbliżył się do niego jakiś czterdziestoletni mężczyzna i wypalił dwa razy z rewolweru. Pierwsza kula utknęła w ubraniu, druga zraniła hrabiego w plecy. Portyer ambasady i policyant rzucili się na napastnika, którego po zaciętej walce przytrzymali. Podczas szamotanii się zbrodniarz strzelał do policyanta, ale go nie trafił. Rana sekretarza nie jest podobno niebezpieczną. Motyw zamachu nie znany. Sprawa jest szwecem i nazywa się Todd. Podczas pierwszego przesłuchania w biurze policyi zachowywał się bardzo ekscentrycznie i odmawiał wszelkich wyjaśnień. Prawdopodobnie jestto wariat.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Jasło, 17 czerwca. (Telefonem). Namiestnik hr. Piniński przybył tu ze starostą Zaleskim i osobiście kieruje akcją celem usmierzania rozruchów.

Kraków, 17 czerwca. (Telefonem). Na cześć Najd. Arcyksięcia Ottona odbył się wczoraj wieczorem obiad u hr. Romanów Potockich w sali marmurowej Grand-hotelu. Oprócz Najd. Gościa, jego ochmistrza hr. Dlauhovskiego, oraz gospodarstwa, wzięli w obiedzie udział: głównodowodzący korpusu gen. hr. Albori, gen. major Benke, hrabstwo Andrzejowie Potoccy, Stefan hr. Zamoycki, hrabina Zygmuntowa Szembekowa z córkami, pani Zakrzewska z córkami, Zdzisław hr. Tarnowski z żoną, Stanisław hr. Siemiński z żoną, p. Delegat Laskowski z żoną, księstwo Władysławowie Lubomirscy, baron de Vaux poruc. ułanów, Franciszek hr. Mycielski, Władysław hr. Mycielski z żoną, Antoniowie hr. Wodziecy z córką, hr. Orsieh, Jerzy hr. Mycielski, rotmistrz Artur Tränkel i p. Onufry Ambroziewicz, pełnomocnik dóbr hr. Romana Potockiego.

Po obiedzie grono uczestników odprowadziło Najdostojniejszego Gościa na dworzec kolejowy. Najd. Arcyksiążę Otton wyjechał z Krakowa o godzinie 10, a w salach hr. Potockich zabawa z tańcami przeciągnęła się do późnej godziny.

Kraków, 17 czerwca. (Telefonem). Komitet wykonawczy Mickiewiczowski powziął wczoraj następujące uchwały:

W niedzielę 26 b. m. o godzinie 12^{1/2} nastąpi po przemowie JE. P. Marszałka Stanisława hr. Badeniego odsłonięcie pomnika. Po zdjęciu zastony wykonają chórzy Towarzystw śpiewackich z całej Galicji kantatę Noskowskiego do słów Ł. Rydla, poczem przemówią: imieniem miasta Krakowa prezydent prof. dr. Stanisław hr. Tarnowski, imieniem włościan poseł Bojko, wreszcie imieniem młodzieży akademickiej p. Maciej Szukiewicz.

Uroczystość poranną zakończy uroczysty „Marsz” Wład. Żeleńskiego.

Wieczorem odbędzie się w teatrze przedstawienie, które poprzedzi przemowa Maryi Konopnickiej.

W poniedziałek rano odbędzie się podbudka orkiestr „Harmonii” krakowskiej i wielkiej salinarnej. O godzinie 9 zrana odprawi Najprzew. książe biskup Puzyna w kościele Najśw. Panny Maryi solenne nabożeństwo, podczas którego kazanie wygłosi ks. prałat dr. Pelczar. Po nabożeństwie wyruszy pochód na Wawel, obędzie Rynek dookoła, i ulicą Grodzką, obok kościoła OO. Bernardynów, przejdzie na Zamek. Po złożeniu wieńca na sarkofagu Mickiewicza, nastąpi powrót ulicą Kanoniczą i Grodzką na Rynek, gdzie u stóp pomnika złożą delegaci wieńce, a chórzy wykonają odpowiednie pieśń.

Wieczorem w teatrze odbędzie się przedstawienie, na które złożą się: prolog Łucjana Rydla, dwa ustępy z „Dziadów” i „Apoteoza Mickiewicza” układu Wyspiańskiego.

Miasto będzie wieczorem iluminowane.

Kraków, 17 czerwca. (Telefonem). Dziś przybył tu z Cieszyna p. Michejda z 10 nauczycielami i 50 uczniami szkół szlaskich celem zwiedzenia pamiątek i osobliwości miasta.

Kraków, 17 czerwca. (Telefonem). Dziś rano wyjechała do Pragi na uroczystość Pałackiego deputacja złożona z prezydenta miasta p. Friedleina, oraz radców Chilińskiego i Doboszyńskiego. Równocześnie wyjechali dr. Stanisław Smolka, jako reprezentant Akademii Umiejętności, poseł dr. Danielak z dwoma włościanami i deputacja młodzieży akademickiej.

Dziś rano przejechały przez Kraków spiesząc do Pragi delegacje ze Lwowa.

Kraków, 17 czerwca. (Telef.) Rozprawa wytoczona o obrazę honoru przez grono ks. Jezuitów przeciw dr. Lehmanowi i towarzyszą ukończy się dzisiaj wieczorem. Z całego przebiegu rozprawy i zeznań licznych świadków wynika zupełna bezpodstawność zarzutów czynionych OO. Jezuitom. Rozprawę przerwano dzisiaj o godzinie 1 po przemówieniach oskarżyciela prywatnego i obrony, do godziny 4 popołudniu.

Wiedeń, 17 czerwca. Wiener Ztg. ogłasza: Najj. Pan zamianował radcami Dworu jako prezydentów sądów obwodowych: radcę wyższego sądu krajowego Edmunda Duniewicza we Lwowie dla Stanisławowa, prezydenta sądu obwodowego Marcina Chorzeńskiego w Stanisławowie dla Złoczowa, Ksawerego Spławskiego w Przemyślu dla Przemyśla, radcę wyższego sądu krajowego w Krakowie Ambrożego Janowskiego dla Sambora;

radcę wyższego sądu krajowego we Lwowie Alfreda Posochońskiego, prezydenta sądu obwodowego w Sanoku;

wiceprezydentami sądów obwodowych: Stanisława Przyłuskiego w Złoczowie dla Złoczowa, z pozostawieniem mu dotychczasowego tytułu, oraz radców sądów krajowych Artura Fangora w Czerniowcach dla Stanisławowa, Kajetana Chylińskiego we Lwowie dla Sambora, Ludwika Brożyńskiego w Striju dla Przemyśla;

dalej zezwolił na przeniesienie dr. Adolfa Sahanka, prezydenta sądu obwodowego w Samborze, na własną jego prośbę do Sanoka.

Najj. Pan nadał dyrektorowi seminarium nauczycielskiego w Stanisławowie, Turczyńskiemu, z okazji przeniesienia na własną jego prośbę w stan spoczynku, tytuł radcy szkolnego.

Wiedeń, 17 czerwca. (Telefonem). Najd. Arcyksiążę Otton powrócił z Krakowa.

Wiedeń, 17 czerwca. Na wczorajszym posiedzeniu tutejszej Rady miejskiej przyjęto wniosek wiceburmistrza Neumayera, aby do parlamentu i dolno-austriackiego Sejmu wystąpił petycją z żądaniem skuteczniejszej ochrony dla wolności wypowiedzania przekonań w łonie rad miejskich. Rada odrzuciła poprawkę, wniesioną przez niemiecko-narodowych członków, aby wypowiedzieć ubolewanie, z powodu rozwiązania rady miejskiej w Gracu.

Grac, 17 czerwca. (Telef.) Na linii Grac-Marburg z powodu usunięcia się gruntu ruch został wstrzymany. Spodziewają się, że przerwa potrwa niedługo.

Berno, (morawskie) 17 czerwca. Brünner Ztg. donosi: W skutek zaszłych w ostatnich czasach demonstracji i wystąpień rozmaitego rodzaju, władze postanowiły zabronić uroczystych pochodów i zgromadzeń.

Budapeszt, 17 czerwca. Na wczorajszym posiedzeniu Izby dep. podczas dyskusji nad przedłożeniem rządowem o podatku spożywczym minister Lukacs odpiął w obszernym wywodzie zarzut, iż rząd węgierski, idąc zgodnie z Rządem austriackim w sprawie podatków spożywczych, ułatwia mu tem samem prowadzenie dalej swych czynności w drodze antikonstytucyjnej.

Minister Lukacs objaśnił, iż obydwie projekty, węgierski i austriacki, jakkolwiek zasadniczo jednakie, nie zostały wypracowane i przedłożone na zasadzie żadnego formalnego układu.

Dla Węgier małej jest wagi, czy ustawy o podatku spożywczym w Austrii będą załatwione w drodze parlamentarnej, czy przy pomocy §. 14. Wystarczy każda droga, która jest zgodna z konstytucją. Mowca stoi na tem stanowisku, iż zastosowanie §. 14 w pewnych wypadkach i w pewnych sprawach w żadnym razie nie jest sprzecznym z konstytucją.

Paragraf 14 stanowi integralną część konstytucji austriackiej (śmiech na ławach opozycji), a kto o tem nie wie, ten widocznie nie czytał, ani nie zna konstytucji austriackiej i austriackich praw zasadniczych. Paragraf 14 znajduje się w grudniowej konstytucji austr. i rozporządza, że pewne sprawy, gdy parlament nie obraduje, mają być załatwiane przez Rząd.

Jak dotychczas, Rząd austriacki czyni tylko to, co jest przewidziane w konstytucji, to też nie ma żadnego powodu napadać na niego z tej racji.

W dyskusji szczegółowej nad projektem ustawy o podatku od spirytusu dep. Komyathy napadał gwałtownie na Rząd austriacki z powodu kontyngentowania w Galicji. Minister prosił go o wstrzymanie się od zbyt ostrych wyrażań. Komyathy wyrażenia swe cofnął.

Ostatecznie Izba wszystkie przedłożenia rządowe przyjęła bez zmian. Tylko w ustawie o podatku od piwa zgodzono się na zwolnienie od podatku 1^{1/2} proc. produkcji, jako części, przeznaczonej na spożycie domowe.

Berlin, 17 czerwca. Do tej chwili (godzina 9 rano) znany jest rezultat wczorajszych wyborów do parlamentu niemieckiego ze 191 okręgów. Wybrano 7 starokonserwatywnych, 4 młodokonserwatywnych, 42 kandydatów centrum, 2 z frakcji reformy, 4 narodowoliberalnych, 1 ze stronnictwa wolnomyślnego połączenia, 30 socjalnych demokratów, 1 dzikiego. Dotąd okazuje się potrzeba przeprowadzenia wyborów ściślejszych w 100 okręgach.

Rzym, 17 czerwca. Wczoraj odbył się akt otwarcia sesji parlamentu włoskiego. — W Izbie dep. prezes gabinetu Rudini, zabrawszy głos, wskazał na konieczność uchwalenia praw, niezbędnych dla zapewnienia obrony społecznej i polepszenia stosunków ekonomicznych.

Mowca wniósł następnie projekt ustawy o nagłych czasowych zarządzeniach w celu utrzymania porządku publicznego.

Podług tego projektu rząd będzie upoważniony do ogłaszania w razie potrzeby stanu oblężenia; aż do czasu uchwalenia osobnego prawa prasowego, otrzymuje rząd specjalne względem prasy pełnomocnictwa; organizowanie na nowo raz rozwiązanych stowarzyszeń zabronione; rząd zostaje upoważniony do powoływania pod broń osób, służących przy pocztach, telegrafach i na kolejach z pozostawieniem ich na zajmowanych stanowiskach.

Następnie prezydent ministrów przedłożył szereg ważnych ekonomicznych i finansowych projektów ustaw, tudzież sześciomiesięczne prowizoryum budżetowe.

Wniosek Rudiniego, ażeby wszystkie przedłożenia rządowe przekazać komisji ustawodawczej, przyjęto.

Następnie, na życzenie Rudiniego, otwarto rozprawę nad ogólną polityką gabinetu. Przeciwno gabinetowi przemawiali Sonnino i Baccelli. Dalszą rozprawę odłożono do dzisiaj.

W senacie, prezydent ministrów złożył takie same oświadczenia, co w Izbie deputowanych.

Paryż, 17 czerwca. Większa część dzienników mniema, że prezydent Faure poruczy dzisiaj dep. Dupuy złożenie nowego gabinetu.

Cytynia, 17 czerwca. Rząd otrzymał relacje o nowych gwałtach ze strony ludności albańskiej. Krwawe starcia pomiędzy Albańczykami a Czarnogórcami w okręgu Berana trwają bez przerwy.

Cetynia, 17 czerwca. (Telefonem). Podług sprawozdania rządu czarnogórskiego wczorajsza potyczka na granicy turecko czarnogórskiej trwała do godz. 7 wieczorem. Wiele kobiet i dzieci chciało uciec przez granicę czarnogórską, Muzułmanie je wszakże w drodze wymordowali. Wiele budynków spalono.

Konstantynopol, 17 czerwca. (Telefonem.) Sułtan zawiadomił patriarchę ormiańskiego, że odwołał zarządzenie ministra oświaty w sprawie wyboru Katolikos. Skutkiem tego patriarcha ormiański cofnął swą dymisyję.

Konstantynopol, 17 czerwca. (Telefonem.) W informowanych kołach wojskowych donoszą, że marszałek Edhem basza zostanie zamianowany generalnym inspektorem armii.

Konstantynopol, 17 czerwca. (Telefonem.) Kroki posła czarnogórskiego w sprawie zajęć granicznych, doznają silnego poparcia ze strony rosyjskiej. Nadzwyczajna rada ministrów uchwaliła użyć jak najenergiczniejszych środków i wysłać kilka bata-

lionów wojska nad granicę. Porta przyrzeka odwołać kaimakama z Perany i wysłała na miejsce komisję śledczą wraz osobnym delegatem sułtana.

Jak tu donoszą, około 20.000 Albańczyków bierze udział w tych rozruchach, które szerzą się aż po Nowy Bazar.

Londyn, 17 czerwca. Na szereg zapytań Barttleta co do zabiegów rosyjsko-chińskiego banku, aby z pomocą pożyczki kolejowej uzyskać kontrolę nad jedną w północnych Chinach koleją, prowadzącą do Pekinu, odpowiedział Curzon, że bank rosyjsko-chiński nie dopiął swojego celu; owszem przedstawiciele syndykatu angielskiego i generalny dyrektor chińskich kolei żelaznych podpisali wczoraj układ w sprawie rozszerzenia północnej linii żelaznej pomiędzy Pekinem i Niutswang.

Izba gmin 245 gł. przeciw 83 gł. przyjęła w drugim czytaniu bil o pożyczce indyjskiej.

Wojna.

Madryt, 17 czerwca. W San Jago de Kuba nie zaszło nic godnego uwagi. Położenie w Manilli jest niesłychanie krytyczne. Eskadra rezerwowa opuściła Kadyks i odpłynęła w nieznanym kierunku. Minister marynarki znajduje się na pokładzie jednego z okrętów i powróci dopiero po wydaniu rozkazów na pełnem morzu.

Madryt, 17 czerwca. Liberal ogłasza depeszę z Manilli z dnia 8 b. m. według której, powstańcy mieli zająć miejscowości: Laspinas i Pazanque po silnym oporze Hiszpanów. Walka trwała dalej. Kościoły i klasztory zamieniono na szpitale. Przepętlone są one rannymi. Księża Jezuici schronili się do prowincji Batangas, zakonnice do Laguna.

Madryt, 17 czerwca. Telegram admirała Cervery donosi, że jego eskadra znajduje się ciągle w San Jago de Kuba i posiada zapasy żywności w takiej ilości, że te wystarczą do jesieni.

Hawanna, 17 czerwca. Jedenaście amerykańskich okrętów wojennych blokuje port tutejszy.

Kadyks, 17 czerwca. Minister marynarki dał eskadrze rezerwowej na morzu ostateczne instrukcje, powrócił wczoraj wieczór do Kadyksu, poczem wyjechał do Kartageny.

Nowy Jork, 17 czerwca. Z Guantano donoszą, iż fortyfikacje pod Caimanera zostały zupełnie zniszczone przez 3 okręty wojenne amerykańskie.

Nowy Jork, 17 czerwca. (Telefonem). Jak donoszą z Sant Jago de Kuba bombardowanie powtórzyło się wczoraj rano i trwało godzinę. Hiszpanie ponieśli znaczne straty w ludziach.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 17go czerwca 1898, godzina 10 minut 45. Akcje kredytowe 358-50, Akcje kolei państwowej 360-25, Akcje tytoniowe 134-50, Anglo-austriackie —, Unionbank —, Południowej 78-50, Renta papierowa —, Akcje banku dla krajów koronnych 225-50, 4-prc. listy zastawne banku krajowego 98—, 4-prc. pożyczka krajowa z r. 1893 97-80, Napoleondor —, Rubel papierowy —, 4-prc. węgierska renta złota —, za 100 marek 58-87, Alpine 158-80. Usposobienie silne.

Wiedeń, 17go czerwca 1898, godzina 2 minut —. Alpejskie Towarzystwo górnicze 161-75, Węgierskie akcje kredytowe 397 —, Akcje anglo-austriackie 157-50, Akcje banku Union 295-50, Kredytowe ziemskie 468—, Kredyty 358-37, Akcje kolei południowej 77-75, Losy tureckie 61-10, Akcje kolei państwowej 361—, Akcje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 294—, 4-procentowe galie. obligacje propinacyjne z 1889 r. 98-20, Akcje tytoniowe 135-50, węgierskie obligacje indemnizacyjne 97-80, Akcje kolei Eben-tal 262-50, Akcje banku dla krajów koronnych 228-?, 4-procentowa węgierska renta złota 121-10, Akcje banku związkowego 268—, Rubel papierowy 1-27-50. Węgierska renta papierowa 98-95, Rimurania 251-50. Usposobienie silne.

Giełda zagraniczna, dnia 16 czerwca 1897 r. godzina 4 minut 15 Paryż: 3-prc. renta 102-55, lombardy —, Usposobienie —. Berlin: rubla rosyjskie 216-25, Akcje kredytowe 224—, Polskie listy zastawne —, Papiery galicyjskie —, Nowa rosyjska pożyczka —, Austriackie banknoty 169-80, Lombardy 33-70. Usposobienie —.

Odpowiedzialny redaktor Adam Kreczowiecki.

Nadesłane.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1. maja 1898.

(Przyjazdy i odjazdy pociągów podane są według zegara środkowo-europejskiego)

Dr. Leopold Schellenberg

lekarz chorób kobiecych i akuszer **przeprowadził się na ulicę Batorego 1. 9**, drugie piętro i ordynuje począwszy od 23 maja br. rano od godziny 9 do 11 i po południu od godziny 3 do 5. 529

Starosta Reichelt

rzecznik w sprawach politycznych i skarbowych, Lwów, Kopernika 22. 633

Zawiadamiamy P. T. Szanownych Odbiorców naszych, że wyłączne zastępstwo dla Galicji i Bukowiny

kół „Humber“

z fabryk

Beeston Wolverhampton i Coventry oddaliśmy firmie

M. Gustowicz i Sp.

we Lwowie,

ulica Akademicka 1. 3.

Humber & Co Ldd.

Beeston Wolverhampton, Coventry England.

Od Ekspedycji.

Do dzisiejszego numeru dołącza się prospekt na dzieło Juliusza hr. Ostrowskiego: „Księga Herbowa Rodów Polskich“.

Przyjeżdżali do Lwowa

dnia 17 czerwca 1898.

HOTEL GEORGE.

PP. K. Sołtan Abgarowicz z Dub. A. hr. Szembek z Lewady, J. hr. Męciński z Dukli, W. Oborski z Mielca, K. Buckiewicz z Podola, Dr. B. Ambroziewicz z Czerniowiec.

HOTEL IMPERIAL.

PP. J. K. br. Hohendorf z Szustrominiec, J. K. br. Berke z Warszawy, Ks. K. Żelazowski z Dublina, Dr. A. Pawlicki z Doliny, Dr. M. Ichheiser z Krakowa.

HOTEL EUROPEJSKI.

PP. M. hr. Kruzenstern z Niemirowa, F. Stanek z Wiszeńki, J. Pęgonowski z Obertasów, J. Bienkowski z Godów, J. Wolgner z Komarów, W. Janiewicz z Kozłowa.

Pociąg		Do Lwowa przychodzą:		Pociąg		Ze Lwowa odchodzą:	
posp.	osob.			posp.	osob.		
3-04	3-30	Z Podwoleczysk, Kozowy, Grzymałowa na dworzec Podzamecz		4-10		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Chyrowa, Sambora, Mezö-Laborecz (Pesztu), Sanoka, Rymanowa, Iwonioza, Krosna przez Przemysł, Jasła przez Rzeszów, Wieliczki	
5-10		Z Krakowa, (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy), z Chabówki i Orłowa przez Tarnów, Rzeszów i Przemysł, Sambora przez Przemysł		5-20		Do Ławocznego (Munkacs, Pesztu) Borysławia	
	6-45	Z Ickan (Gałacu, Jass), Suczawy, Kimpolungu, Radowice, Serethu, Berhomethu, Nowosielicy, Husiatyna, Kałusza		6-00		Do Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) Brodów, Kozowy z dworca głównego	
	7-30	Z Zimnej wody od 8 maja do 11 września włącznie		6-05		Do Ickan (Gałacu, Jass, Bukaresztu), Podwysokiego, Kozowy, Körösmezö, Husiatyna, Radowice, Kimpolungu, Suczawy	
	7-40	Z Janowa		6-15		Do Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) Brodów, Kozowy z dworca Podzamecz	
	7-50	Z Tarnopola i Brodów na dworzec Podzamecz		8-35		Do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina), Lubaczowa przez Jarosław, Rozwadowa, Nadbrzezia, Orłowa przez Tarnów	
	7-55	Ze Sokala i Rawy ruskiej		8-50		Do Krakowa (Wiednia, Warszawy), Chyrowa, Stróża przez Tarnów	
	8-05	Z Ławocznego (Pesztu), Kałusza, Chyrowa, Stryja		9-15		Do Skolego, Hrebenowa od 10/7 do 31/8 włącznie, Kałusza, Borysławia, Chyrowa	
	8-15	Z Tarnopola i Brodów na dworzec główny		9-25		Do Janowa	
	9-05	Z Krakowa, (Wiednia, Warszawy, Wieliczki i Orłowa przez Tarnów od 15/5 do 15/9 włącznie) z Mezö-Laborecz (Pesztu) Chyrowa przez Przemysł		9-35		Do Podwoleczysk, Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Kozowy, Grzymałowa z dworca głównego	
	10-35	Z Ickan, Suczawy		9-53		Do Podwoleczysk, Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Kozowy, Grzymałowa z dworca Podzamecz	
	10-45	Z Jarosławia, Lubaczowa		9-55		Do Bełżca, Rawy ruskiej, Sokala i Lubaczowa	
	1-01	Z Janowa		10-55		Do Ickan, Sopowa, Berhomethu, Radowice, Suczawy	
1-30		Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), Chabówki i Nowego Sącza przez Tarnów, Rzeszów lub Przemysł		12-50		Do Janowa od 1/7 do 15/9 włącznie tylko w niedziele i święta	
	1-40	Ze Skolego i Stryja z Hrebenowa tylko od 10/7 do 31/8 włącznie Kałusza, Chyrowa				Do Podwoleczysk (Kijowa, Odessy), Brodów z dworca głównego	
1-50		Z Ickan (Bukaresztu, Gałacu, Jass), Suczawy, Radowice, Serethu, Körösmezö, Husiatyna, Kałusza		1-55		Do Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) Brodów z dworca Podzam.	
2-15		Z Podwoleczysk, (Kijowa, Odessy), Grzymałowa, Husiatyna, Kopyczyniec, Brodów, na dworzec Podzamecz		2-08		Do Brzuchowic tylko od 8/5 do 11/9 włącznie tylko w niedziele i święta	
2-30		Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy), Grzymałowa, Husiatyna, Kopyczyniec, Brodów na dworzec główny		2-40		Do Ickan, Podwysokiego, Kozowy, Kałusza, Husiatyna, Körösmezö, Serethu (Jass, Bukaresztu)	
	5-00	Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy), Grzymałowa Kozowy, Brodów, na dworzec Podzamecz		2-50		Do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina), Lubaczowa przez Jarosław, Jasła przez Rzeszów, Chabówki przez Rzeszów lub Tarnów	
	5-25	Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy), Grzymałowa, Kozowy, Brodów na dworzec główny		3-00		Do Stryja — Skolego tylko od 1/5 do 30/9 włącznie; do Borysławia, Chyrowa	
	5-40	Z Ickan, Suczawy, Radowice, Berhomethu, Serethu, Kozowy, Podwysokiego		3-11		Do Janowa	
	5-55	Ze Sokala, Bełżca i Lubaczowa		3-16		Do Zimnej wody tylko od 8/5 do 11/9 włącznie	
	6-10	Z Krakowa (Wiednia), Wieliczki, Orłowa, Rozwadowa, Nadbrzezia, Sambora i Chyrowa przez Przemysł		3-26		Do Brzuchowic tylko od 8/5 do 11/9 włącznie	
	7-57	Z Janowa od 1/5 do 31/5 włącznie i od 10/9 do 30/9 włącznie codziennie od 1/5 do 15/9 włącznie tylko w święta i niedziele		4-55		Do Jarosławia, Sambora przez Przemysł	
	8-12	Z Brzuchowic tylko od 8/5 do 30/9 włącznie i od 10/9 do 11/9 włącznie				Do Janowa od 1/5 do 15/9 włącznie tylko w dni powszednie	
	8-31	Z Brzuchowic tylko od 1/7 do 15/9 włącznie		6-20		Do Ickan, Radowice, Kimpolungu, Suczawy	
8-45		Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), z Lubaczowa przez Jarosław, z Jasła, Krosna, Sanoka, M. Laboreza (Pesztu) przez Przemysł; z Orłowa przez Tarnów od 1/7 do 30/9; z Jasła przez Rzeszów		6-30		Do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy) Mezö-Laborecz (Pesztu), Orłowa przez Tarnów od 15/5 do 15/9 włącznie	
	8-53	Z Janowa od 1/5 do 15/9 włącznie tylko w dni powszednie		6-55		Do Tarnopola z dworca głównego	
	9-10	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy) Wieliczki, Lubaczowa przez Jarosław, z Jasła Rymanowa Krosna, Iwonioza, Mezö-Laborecz (Pesztu) przez Przemysł		7-00		Do Ławocznego (Munkacs, Pesztu), Chyrowa, Kałusza	
9-39		Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec na dworzec Podzamecz		7-10		Do Sokala i Rawy ruskiej	
9-45		Z Ickan (Bukaresztu, Jass, Gałacu), Suczawy, Kimpolungu, Radowice, Czudyna, Körösmezö, Husiatyna, Podwysokiego i Kozowy		7-15		Do Tarnopola z dworca Podzamecz	
9-55		Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec na dworzec główny		8-40		Do Janowa od 1/5 do 31/5 i 10/9 do 30/9 włącznie; od 1/5 do 15/9 włącznie tylko w niedziele i święta	
10-30		Z Ławocznego (Pesztu), Chyrowa, Borysławia		10-05		Do Ickan (Jass, Gałacu), Husiatyna, Kałusza, Szeparowice, ku Nowosielicy, Berhomethu, Serethu, Radowice, Suczawy	
12-15		Ze Skolego, Kałusza, Borysławia		10-40		Do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Berlina) Chyrowa, Sambora, Sanoka, Rymanowa, Iwonioza przez Przemysł, Jasła, Chabówki, Orłowa przez Rzeszów, Chabówki, Orłowa przez Tarnów, Rozwadowa	

U W A G A: Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 minut a mianowicie 12 godz. w czasie środkowo-europejskim 12 godz. 36 minut czasu lwowskiego.

Noce godziny od 6 wieczór do 5-59 rano objęte są tustem ramkami. Biuro informacyjne c. k. kolei państwowych przy ul. Trzeciego Maja w Hotelu Imperial, udziela wyjaśnień w sprawach kolejowych, sprzedaje wszelkiego rodzaju bilety jazdy i rozkłady jazdy w formie kieszonek.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, d. 17 czerwca 1898.

I. Akcje za sztukę.

	płaca	żądać
zł. ct.	zł. ct.	zł. ct.
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	211.—	214.—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. wa. w srebr.	291.—	294.—
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a. kred. gal. po 200 zł. w. a.	390.—	400.—
Garbar. w Rzeszowie po 200 zł. wa.	200.—	210.—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor. wa.	200.—	210.—
	257.—	261.—

II. Listy zastawne za 100 zł.

	płaca	żądać
zł. ct.	zł. ct.	zł. ct.
Banku h. g. 5% wa. wyl. z 10% pr.	110 50	111 20
" " 4 1/2% " " los. w 50 l.	100 40	101 16
" " 4 1/2% " " w 60 l. po 200 k.	96 50	97 20
" kraj. 4 1/2% w. a. los. w 51 l.	101 —	101 70
" " 4% w. a. los. w 51 l.	98 —	98 70
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisja)	97 60	98 30
Tow. kred. galic. ziemsk. 10% ios w 41 1/2 lat	97 80	98 50
4% los w 56 lat	96 50	97 20

III. Obligacje za 100 zł.

	płaca	żądać
zł. ct.	zł. ct.	zł. ct.
Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	98 40	99 10
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102 75	—
Komunalne Banku kr. 5% (2. em.)	102 50	—
" " 4 1/2% (3. em.)	100 50	101 20
Kolej. lokalne dtto 4% po 200 kr.	97 50	—
Pożyczki kraj. 6% wa. z roku 1873	103 —	—
" " 4% wa. z roku 1891	—	—
" " 4% po 200 koron	—	—
" z roku 1893	98 —	98 70
Pożycz. m. Lwowa 4% po 200 kor.	96 30	97 —

IV. Losy.

	płaca	żądać
zł. ct.	zł. ct.	zł. ct.
Miasta Krakowa	26 50	28 50
" Stanisławowa	49 —	—

V. Monety.

	płaca	żądać
zł. ct.	zł. ct.	zł. ct.
Dukat cesarski	5 61	5 71
Napoleon d'or	9 49	9 59
Pół Imperiał	9 48	9 58
Rubel rosyjski srebrny	1 20	1 25
" papierowy	126 80	127 80
100 marek niemieckich	58 70	59 10

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16 czerwca 1898.

A. Ogólny dług państwa.

	płaca	żądać
zł. ct.	zł. ct.	zł. ct.
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	101.55	101.75
lut-y-sierpień	101.50	101.70
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	101.40	101.60
kwiecień-październik	101.40	101.60

	płaca	żądać
zł. ct.	zł. ct.	zł. ct.
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	163.50	164.50
" " 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	141.50	142.50
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	160.75	161.75
" " 1864 po 100 zł.	193.—	194.—
" " 1864 po 50 zł.	193.—	194.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	149.—	150.—

B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).

	płaca	żądać
zł. ct.	zł. ct.	zł. ct.
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	121.15	121.35
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kr. 4 pr.	101.35	101.55

C. Obligacje kolejowe.

	płaca	żądać
zł. ct.	zł. ct.	zł. ct.
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	99.—	100.—
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	—	—
" za 200 zł. mk. 5% pr. (ostempl. akcje)	119.50	120.50
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5 pr.	128.50	129.50
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. kor. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	99.10	100.10
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcje) 5 pr.	212.—	212.80

D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).

	płaca	żądać
zł. ct.	zł. ct.	zł. ct.
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	—	—
" w wal. kor. za 200	120.90	121.10
" kor. 4 pr.	100.10	101.10
" obl. prop. za 100 zł. 4 1/2 pr.	139.50	140.—
" obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4 1/2 pr.	157.50	158.50
" " za 50 zł.	157.25	158.25

E. Obligacje indemnizacyjne.

	płaca	żądać
zł. ct.	zł. ct.	zł. ct.
Kroacy i Slavonii za 100 zł. 4 pr.	97.75	98.75
Węgier za 100 zł. 4 pr.	96.70	97.70

F. Inne publiczne pożyczki.

	płaca	żądać
zł. ct.	zł. ct.	zł. ct.
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	128.75	129.75
Pożycz. reg. Dunaju z r. 1873 los. 5 pr.	110.—	—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los. za 200 kor. 4 pr.	97.65	98.65
Bukowińskie obl. propinacyjne los. za 100 zł. 5 pr.	102.75	103.50

	płaca	żądać
zł. ct.	zł. ct.	zł. ct.
Gal. poż. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—	—
" " " " 1891 " " 4 pr.	—	—
" " " " 1893 " " 200 kor. 4 pr.	97.80	98.70
" obl. prop. z r. 1889 za 100 zł. 4 pr.	98.25	99.25
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	96 —	96.30
Renta włoska za 100 kor. 4 pr.	—	—
Pożycz. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	35.50	36.50
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	60.25	60.75

G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).

	płaca	żądać
zł. ct.	zł. ct.	zł. ct.
Anglo Austr. banku los. w 30 l. 4 1/2 pr.	—	—
Austr. zakł. kr. ziem. los. w 50 l. 4 pr.	98.60	99.60
" " obl. prem. z r. 1880 3 pr.	120.—	121.—
" " " " 1889 3 pr.	117.75	118.50
Bukowiński zakł. kred. ziem. los. 4 pr.	104.75	105.75
" " " " los. 4 pr.	96.60	97.—
Gal. ake. ban. hip. 10 pr. prem. los. 5 pr.	110.50	110.80
" " " " los. 50 lat 4 1/2 pr.	100.50	101.10
" " " " 60 lat za 200 koron 4 pr.	96.75	97.50
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	97.30	97.60
" " " " 4 pr. los. 41 lat	98.—	98.50
" " " " 4 pr. stare	97.75	98.35
" " " " 4 pr. za 200 kor.	96.60	96.80

H. Obligacje z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.

	płaca	żądać
zł. ct.	zł. ct.	zł. ct.
Czesk. kolei póln. za 300 zł. 5 pr.	—	—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	108.25	109.25
Tow. żegl. par. po Dun. Em. z 1886 4 pr.	117.—	118.—
Kolei póln. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	101.15	102.15
" " " " " " 1887 4 pr.	101.90	102.—
" " " " " " 1888 4 pr.	101.15	102.15
" " " " " " 1891 4 pr.	101.15	102.15
Kol. Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	93.15	94.15
Kolei Lwów-czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	98.50	99.0
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	99.25	—
Węg. gal. kolejem. 1870 za 200 zł. 5 pr.	108.30	109.30
" " " " 1878 za 200 zł. 5 pr.	108.30	109.—
" " " " 1887 za 200 zł. 4 pr.	98.50	99.50

I. Losy (za sztukę).

	płaca	żądać
zł. ct.	zł. ct.	zł. ct.
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	6.70	7.10
Zakł. kred. dla h. i p. 100 zł.	209.75	201.75
Clary 40 zł. mk.	65.—	6

Licytacje.

L. 16841 (3798 2—3)
OBWIESZCZENIE.

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowlu konserwacyjnych na część gościniec państwowych w Kołomyjskim okręgu budowniczym w roku 1898 odbędzie się dnia 5 lipca 1898 w ok. Starostwie w Kołomyi licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne budowlu wykonać się mające w r. 1898 wynoszą w seceji drogowej: Mikuliczyn . . . 3385 zł. 14¹/₂ ct.
Delatyn . . . 1465 zł. 21¹/₂ ct.
Razem 4850 zł. 36 ct.

Warunki przedsiębiorstwa jakot ogólne i szczegółowe warunki budowlu, kosztorys sumaryczny, wykaz cen jednostkowych i plany przejrane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyznaczonym dniu najpóźniej do godz. 12 w południe wnoszone być mają oferty sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli a zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i we wadyum wynoszące 5% kwoty fiskalnej, z wyrażeniem opustu cen fiskalnych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien na blankiecie, na właściwym miejscu podać sekcję drogową i ofiarowany opust czy nadwyżkę cen jednostkowych bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcję drogową osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka sekcji drogowych wtedy podać w niej należy opust lub nadwyżkę cen fiskalnych dla każdej sekcji drogowej osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnionych sekcji drogowych.

Oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiegokolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisję przeprowadzającą licytację zwrócone, zaś po terminie licytacji nie będą oferty przyjmowane.
Z c. k. Namiestnictwa
Lwów, dnia 12 czerwca 1898.

L. VI 13797/97 1 (3751 3—3)

W sprawie ekhzeucyjnej Towarzystwa kredytowego oszczędności w Gwoźdzu przeciw Heni Kimel o zapłatę 600 zł. aw. z pn. odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużniczkich wyk. hip. l. 336 i 458 ks. gr. gm. kat. Olewa korolówka objętych w dwóch terminach d. 8. lipca i 9. sierpnia 1898 o godz. 10 rano w sądzie tutejszym.

Cena wywołania realności wyk. hip. l. 336 — 440 zł. aw.
Wadyum 88 zł. aw.
Cena wywołania realności wyk. hip. l. 458 — 60 zł. aw.
Wadyum 12 zł. aw.

Na pierwszym terminie sprzedane zostaną realności za cenę wywołania lub wyżej a na drugim i nawet niżej takowej.
C. k. Sąd powiatowy.
Horodenka, 24 grudnia 1897.

Zl. 3321 (3781 1—2)

A V I S O.

Auf das in der Nummer 135 vom 17 Juni l. I. dieses Blattes verlautebte Aviso, wegen Lieferung von Holz beziehungsweise Kohlen für die Stationen Przemyśl, Jaroslau, Gródek, Rzeszów, Stryj, Łanent, Dębica und Sambor wird aufmerksam gemacht.

Di näheren Bedingnisse können bei der Intendanz des k. u. k. 10 Corps in Przemyśl, sowie bei den Verpflegs-Magazinen der vorgenannten Stationen täglich zwischen 10 und 12 Uhr Vormittags eingesehen werden.

Ч. справи Е 50/98 3 (3815)

На попіране Матії Воврук іменем мал. Федора Воврука заступленої через дра. М. Дорундяка адв. кр. в Борщеві, відбуде ся 12 липця 1898 перед полуднем о 9 годині в нязше означенім суді, комната ч. II. у Мельниці переторг реальності вик. гіп. ч. 802 громади катастр. Гермаківка обнятої, складаючої ся з парц. гр. ч. 2457/1 з приналежностями, складаючою ся з хати, піддаша і стайні.

Продажи ся маюча недвижність єсть оцінена на 200 ал. приналежність на 120 ал. Найнижша подача виносить 213 ал. 34 кр. понизше той квоти не відбуде ся продаж.

Условія переторгу і грамоти, відносячі ся до недвижності (витяг гіпотечний, протоколи оціненя і т. д.) можуть ті, що мають охоту купувати, переглянути в нязше означенім суді комната ч. II. під час годин урядових.

Права, котрі би продаж робили недопустимом, належить найпізніше на дни судовім, визначенім до переторгу, перед переторгом зголосити в суді, бо инакше що

до недвижності самої вже більше не можуть бути підношені.

О дальших випадках поступованя переторгового уведомляти ся буде особи, для котрих під той час що до недвижності якісь права або тягари єуть установлені або в току поступованя переторгового установлені будуть, в тім випадку тільки прибитем в суді, як би они ані не мешкали в области нязше означеного суду, ані не вказали поіменно повновластця для доручень, мешкаючого в місцевости суду.

Ц. к. повітовий суд в Мельниці
Відділ II., дня 26 мая 1898.

L. 7053/97 (3819 1—3)

W sądzie powiatowym w Sokołowie odbędzie się celem zaspokojenia należności Skarbu Państwa w łącznej kwocie 211 zł. 44 ct. z pn. w dniu 30 czerwca i 28 lipca 1898 zawsze o godzinie 10 rano, przymusowa sprzedaż a) całej realności whl. 592 b) połowy realności whl. 329, c) 1/6 części realności whl. 559 i d) 3/16 części realności whl. 242 ks. gr. Sokołów, egzekuta Izaka Karpf, własnych.

Cena wywołania wynosi: co do realności ad a) 315 zł. ad b) 21 zł. 50 ct. ad c) 108 zł. 34 ct. ad d) 375 zł.

Wadyum co do realności ad a) 31 zł. 50 ct. ad b) 2 zł. 15 ct. ad c) 10 zł. 84 ct. ad d) 37 zł. 50 ct.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzyteli hipotecznych jest P. Karol Rampert c. k. notaryusz w Sokołowie.
C. k. Sąd powiatowy.
Sokołów, 30 grudnia 1897.

Konkursa.

L. 967 (3797 2—3)

KONKURS.

Celem obsadzenia posady c. k. notaryusza w Kołomyi, wskutek przeniesienia c. k. notaryusza p. Józefa Onyszkiewicza do Lwowa opróżnionej, a ewentualnie w razie obsadzenia tej posady przez przeniesienie celem obsadzenia posady c. k. notaryusza w innej miejscowości opróżnić się mogącej, rozpisuje się niniejszem konkurs. Kompetenci mają wnieść swe należycie udokumentowane podania przez swe bezpośrednio przełożone władze do c. k. Izby notaryalnej we Lwowie najdalej do dnia 7 lipca 1898 roku.

C. k. Izba notaryalna
Lwów, dnia 14 czerwca 1898.

L. 10063 (3778 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

Gmina miasta Przemyśla rozpisuje niniejszem konkurs na posadę adjunkta budowniczego z płacą roczną w ilości 1200 zł., prawem do trzech dodatków pięcioletnich w wysokości 10% powyższej płacy, oraz prawem do emerytury w razie stabilizacji.

Kandydaci do tej posady winni oprócz dostatecznej fizycznej zdatości wykazać następujące warunki:

- 1) świadectwa ukończonych studiów politechnicznych lub szkoły przemysłowej wyższej, i z egzaminu na budowniczego, w obydwu wypadkach wymaga się przynajmniej dwuletniej praktyki w dziale budownictwa;
- 2) prawo obywatelstwa austriackiego;
- 3) nieskazitelny charakter;
- 4) dokładną znajomość języków krajowych, oraz niemieckiego w słowie i piśmie;
- 5) nieprzekroczony 40 rok życia.

Posada powyższa nadana zostanie prowizorycznie na rok jeden, po upływie którego i po przekonaniu się o uzdolnieniu kandydata nastąpi stabilizacja.

Podania co do powyższych wymogów należy udokumentowane wnieść należy do Prezydium Magistratu w Przemyślu do 15 lipca 1898.

Z Magistratu miasta
Przemyśl, dnia 9 czerwca 1898.

L. 32423 (3799 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania dwóch stypendyów z fundacyi sp. Księcia Leona Sapiehy każde o rocznych 475 złr. ogłasza się niniejszem konkurs.

Wsparcia te przeznaczone są dla młodzieńców urodzonych w Galicyi lub Wielkim Księstwie Krakowskim, którzy ukończywszy

nauki uniwersyteckie lub akademickie z poštěm znakomitym, pragnęliby z początkiem roku szkolnego 1898/99 udać się do zagranicznych zakładów naukowych, w celu nabycia głębszego wykształcenia w obranym zawodzie.

Narodowość kandydata lub wyznanie religijne nie stanowi różnicy.
Stypendya wypłacone będą w dwóch półrocznych równych ratach z góry i trwają prawidłowo przez rok jeden. Wolno wszakże rozdać, którym jest J. E. J. O. Książę Adam Sapieha pozostawić stypendystę w w posiadaniu stypendyum jeszcze przez rok drugi.

Stypendysta obowiązany będzie z końcem każdego półroczu szkolnego wykazać się przed rozdać w sposób wiarygodny, iż bawiąc za granicą, oddaje się rzeczywiście naukom zawodu swego z zamyśłowaniem i bardzo dobrym postępem.

Chcący się ubiegać o stypendyum powyższe, winni wnieść podania najpóźniej do 2 sierpnia r. b. bezpośrednio do Wydziału krajowego i załączyć metrykę chrztu lub kw. rodzenia, świadectwo majątkowe i moralności-absolutorium z odbytych nauk uniwersyteckich lub akademickich, tudzież świadectwa szkolne, szczególnie z ostatnich lat.

Kandydaci, którzy przed rokiem szkolnym 1897/8 pokończyli nauki, winni nadto wykazać, wiarygodnie, czym się trudnili od czasu ukończenia studiów.

W podaniu ma być wyraźnie przytoczone, w jakiej gałęzi nauki, tudzież w którym z zakładów zagranicznych, zamierza dalej kandydat pracować, w jaki sposób nabytą naukę w przyszłości chciałby spożytkować.

Podanie winno wreszcie zawierać dokładny adres, pod którym załatwienie ma dojść w swoim czasie do rąk kandydata.

Z Wydziału krajowego.
Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim Księstwem Krakowskim.
We Lwowie, dnia 2 czerwca 1898.

L. 55345 (3823 1—3)

KONKURS.

Celem obsadzenia w obrębie ek. galic. krajowej Dyrekcji skarbu jednej posady kontrolera głównych urzędów podatkowych w IX. kl. rangi z systemizowanymi poborami służbowymi oraz z obowiązkiem złożenia względnie uzupełnienia kaucyi służbowej do przepisanej wysokości rozpisuje się niniejszem konkurs.

Kompetenci o powyższą posadę mają wnieść swe należycie udokumentowane podania w ciągu 4 tygodni w przepisanej drodze służbowej do c. k. krajowej Dyrekcji skarbu wo Lwowie udowadniając, że posiadają przepisane wymogi a w szczególności, że złożyli z dobrym postępem egzamin podatkowy, oraz że władają językami krajowymi i językiem niemieckim w mowie i piśmie.

Również winni kompetenci podać, czy i z którymi tutejszokrajowymi urzędnikami skarbowymi, w czynnej służbie pozostającymi są spokrewnieni lub spowinowaceni.

C. k. krajowa Dyrekcja skarbu.
Lwów, 9 czerwca 1898.

L. 1033 (1—2)

Celem stałego obsadzenia posady nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły ludowej w Sassowie ogłasza się niniejszem konkurs.

Do posady tej przywiązana jest płaca roczna 450 zł. i dodatek za kierownictwo 50 zł. oraz wolne pomieszkowanie w budynku szkolnym.

Od kompetentów wymaga się patentu kwalifikacyjnego do szkół ludowych pospolicznych z przyznaniem uzdolnienia do uczenia języka niemieckiego.

Podania należy udokumentowane wnieść należy za pośrednictwem władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Złoczowie w terminie do 27 lipca b. r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
W Złoczowie, 1 czerwca 1898.

L. 1016 (1—2)

C. k. Rada szkolna okręgowa w Tłumaczu ogłasza niniejszem konkurs na posadę rzeczywistego nauczyciela starszego 5-klasowej szkoły mieszanej w Tysmienicy z płacą 450 zł. i 10% dodatkiem na mieszkanie.

Pierwszeństwo przy otrzymaniu posady będą mieli ci kompetenci, którzy się wykazali egzaminem do szkół wydziałowych z przedmiotów grupą II. objętych.

Podania należy udokumentowane należy wnieść za pośrednictwem władz przełożonych najdalej do 27 lipca 1898.

Tłumacz, dnia 29 maja 1898.

L. 1990 (1—2)

C. k. Rada szkolna okręgowa zamiejska we Lwowie ogłasza niniejszem konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

I. Na posadę nauczyciela kierującego 5-klasowej szkoły w Szczercu z płacą 450 zł. dodatkiem 50 zł. za kierownictwo i pomieszkaniem, ewentualnie także na posadę młod-

szego nauczyciela (nauczycielki) z płacą 400 zł. i 10% na mieszkanie.

Pierwszeństwo będą mieli kandydaci z kwalifikacją do szkół wydziałowych.

II. Na posadę nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Żyrawce z płacą 350 zł. 50 zł. za kierownictwo i mieszkaniem.

III. Na posadę starszego nauczyciela z płacą 350 i 10% na mieszkanie w 4-klasowej szkole w Zniesieniu (z dodatkiem miejscowym 100 zł.), w 3-klasowej szkole w Biłce szlacheckiej, Dawidowie, Łanach i Miłkaszowie.

IV. Na posady samoistnych nauczycieli z płacą 350 zł. i mieszkaniem w 1-klasowych szkołach: w Borkach dominikańskich, Czyżówku, Głuchowcu ad Brodki, Głuchowicach ad Gaje, Lesienicach (dodatek miejscowy 100 zł.), Kuhajowie, Podciemnem, Sichowie (dodatek miejscowy 100) zł. i Polanie.

V. Na posady młodszych nauczycieli w 2-klasowych szkołach w Barszczowicach, Hermanowie i Pustomytach z płacą 300 zł. i 10% na mieszkanie.

W Barszczowicach, Biłce szlacheckiej, Sichowie, Szczercu i Zniesieniu jest język wykładowy polski, w innych zaś szkołach język ruski.

Kompetenci (tki) mają podania swoje (osobne co do każdej posady), zaopatrzone w tabelę kwalifikacyjną i w dowody uzdolnienia i odbyty służby wnieść za pośrednictwem przełożonej władzy do c. k. Rady szkolnej okręgowej zamiejskiej we Lwowie do 27 lipca 1898.

We Lwowie dnia 2 czerwca 1898.

Upadłości.

L. S. 15/98 (1) (3783 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie, na zasadzie §. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Gabryela Margulesa nieprotokołowanego kupca w Krakowie ul. Stradom 6, a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się Pana Antoniego Wawrauscha Radcę Sądu krajowego, w Krakowie a tymczasowym zarządcą masy p. dra. Józefa Głeitzmana, z substytucją p. adw. dra. Rafaela Lachsa.

Wierzyteli wzywa się niniejszem, aby na terminie d. 27 czerwca 1898 o godzinie 4 po połud. przed komisarzem wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzyteli.

C. k. Sąd krajowy, wzywa tych wierzyteli, którzy swych pretensji przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 12 września 1898 w c. k. Sądzie krajowym w Krakowie, podług przepisu ordynacji konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 11 października 1898 o godzinie 10 rano, w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensji poczynili.

Wierzyteliom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysługują prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzyteli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufaniu pokładają.

Wierzyteli, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego wierzyteliem rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego, umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacji oznaczony, jest zarazem terminem co do układow z wierzyteli.

C. k. Sąd krajowy Oddział VI.
Kraków, dnia 13 czerwca 1898.

L. 9/98 (13. 14) (3803)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie w sprawie konkursowej Mojżesza Langrocka w miejsce adw. dr. Mandelbauma jako tymczasowego zarządcy mianuje zarządcą masy konkursowej Mojżesza Langrocka, Mojżesza Blankosteina a tegoż zastępcą w miejsce adw. dr. Józefa Steinberga Daniela Parisera w Krakowie.

C. k. Sąd kraj., Oddział VI.
Kraków, 21 maja 1898.

Kuratele.

L. 294 kg. Gaje niżne (1) (3673 3—3)
Motj Szeżesny z Gajów niżnych jest z powodu marnotrawstwa pod kuratelą.
Kuratorem jest Pawło Janiszyn.
C. k. Sąd powiatowy.
Drohobycz, dnia 16 maja 1898.

L. 13018 (3674 3—3)
Salomon Axelrad z Korezyny uznany za obłąkanego, kuratorem ustanowiono Szulima Axelrada z Korezyny.
C. k. Sąd powiatowy.
Krosno, dnia 27 listopada 1896.

11815 (3679 3—3)
Rozciągnięta nad Pawłem Małeckim z Rozwadowa uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 6 sierpnia 1896 l. 7410 z powodu marnotrawstwa kuratela została zniesiona.
C. k. Sąd powiatowy.
Rozwadów, 10 lutego 1898.

L. 2/98 (2) (3681 3—3)
Wasyla Handzija false Hanczija z Woleńowa uznano umyślowo chorym, kuratorem ustanowiono Fedia Zubrzyckiego Haatyszyna.
Żydaczów, dnia 17 marca 1898.

L. 9104 (3700 3—3)
Piotr i Jan Kowalijaki ze Stojaniec uznani umyślowo chorymi.
Kuratorem tychże Bazyli Głowacki.
C. k. Sąd powiatowy.
Sądowa wisznia 20 grudnia 1897.

L. IV. 340/97 (2/I) (3756 3—3)
Marya Buczak ze Stryjówki uznana została marnotrawczynią, kuratorem dla niej ustanowiony Iwan Buczak ze Stryjówki.
C. k. Sąd powiatowy.
Zbaraż, dnia 16 maja 1898.

L. cz. 7/98 (1) (3669 3—3)
Wawro Zimroz z Bobuliniec uznany marnotrawcą.
Kuratorem ustanowiony Jaśko Mularczuk z Bobuliniec.
C. k. Sąd powiatowy w Buczacu.
Oddział IV., dnia 15 kwietnia 1898.

L. V. 3/97 (1) (3708 3—3)
Zuś Łozanezyn z Boryni uznany marnotrawcą, kuratorem jego ustanowiony Jacko Gutezak z Boryni.
C. k. Sąd powiatowy Oddział II.
Borynia, dnia 2 lutego 1898.

L. cz. 1/98 (3) (3710 3—3)
Teodora Kuczera z Słobótki muszkato-wieckiej uznano marnotrawcą, a jego kuratorem ustanowiono Jana Ziobrowskiego.
C. k. Sąd powiatowy Oddział III.
Borszczów, dnia 24 lutego 1898.

L. 11313 (3728 3—3)
Wojciech Kowal Kondys z Pyzówki uznany za marnotrawnego a kuratorem dlań ustanowiono Tomasza Czyszczonia gospodarza z Pyzówki.
C. k. Sąd powiatowy.
Nowy targ, dnia 30 grudnia 1897.

L. cz. 9/98 (5) (3792)
Miehał Maksymowicz z Oleska uznany umyślowo chorym, kuratorem ustanowiony Daniel Maksymowicz z Oleska.
C. k. Sąd powiatowy Oddział I.
W Olesku, dnia 25 maja 1898.

L. 5/98 (3) (3794 1—3)
Jędrzej Zawojski z Deszna uznany marnotrawcą. Kuratorem Jędrzej Odrzechowski z Deszna.
C. k. Sąd powiatowy Oddział I.
Rymanów, 20 maja 1898.

L. 11/98 (1) (3790 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bohorodczany zawiadomia że Paulina Kamińska z Lackowic. za umyślowo niedołężną, uznana została. Kuratorem ustanowiono ks. Bazylego Kamińskiego z Lackowic.
C. k. Sąd powiatowy Oddział I.
Bohorodczany, 18 marca 1898.

Wyroki prasowe.

Bl. 126 (3563)
Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 20 Mai 1898 Pr. 260, die Weiterverbreitung der Nummer 9 der Zeitschrift: „Kladensky Obzor“ vom 14 Mai 1898 wegen des Artikels: „Triet milionu“ nach §. 65 lit. a St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 20 Mai 1898, Pr. 261, die Weiterverbreitung der Nummer 135 der Zeitschrift: „Pravo Lidu“ vom 17 Mai 1898 wegen des Artikels: Ra-

kouske delegace praciui paron“ nach § 491 St. G. und Art. V. des Gesetzes vom 17 December 1862 Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnis vom 24 Mai 1898, Pr. 70/2, die Weiterverbreitung der Nummer 40 der Zeitschrift: „Saazer Zeitung“ vom 21 Mai 1898 wegen des Artikels: „Auf Regenpfoten“ nach §. 65 lit. a St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnis vom 24 Mai 1898, Pr. 69/2, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Lucan“ vom 21 Mai 1898 wegen des Artikels: „Zubni technik“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnis vom 12 Mai 1898, Pr. 109, die Weiterverbreitung der Nummer 36 der Zeitschrift: „Leitmeritzer Wochenblatt“ vom 7 Mai 1898 wegen des Artikels: „Man läßt alle Fünfe gerade sein“ nach §§. 300 und 302 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 24 Mai 1898, Pr. 24/1, die Weiterverbreitung der im Drucke und dem Verlage der hanseatischen Druck- und Verlagsanstalt, E. G. m. b. H., Rübingsmarkt 22/23, hergestellten nicht periodischen Druckschrift unter dem Titel: „Norddeutscher Jugendbund „Schönerer“ zu Hamburg 1848—1898. Zur Erinnerung an die Erhebung Schleswig-Holsteins“ nach § 65 lit. a St. G. verboten.

Bl. 121 (3431)
Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnis vom 16 Mai 1898, Pr. IV. 14/2, die Weiterverbreitung der Nummer 14 der in Budapest erscheinenden Zeitschrift: „Feitere Blätter“ vom Jahre 1898 nach §. 493 St. P. D. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnis vom 5 Mai 1898, Pr. 108, die Weiterverbreitung der Beilage „Z Jarma“ der Nummer 18 der in Raubitz erscheinenden Zeitschrift: „Hlasy z Podlipska“ vom 29 April 1898 wegen des Artikels: „Z Prahy, 28 dubna 1898 (Expr. zpr.)“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnis vom 20 Mai 1898, Pr. 32, die Weiterverbreitung der Nummer 312 der Zeitschrift: „Deutsche Wacht an der Meise“ vom 14 Mai 1898 wegen der Artikel: „Danf der Regierung“ und „Delegationen“ nach §. 493 St. P. D. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 20 Mai 1898, Pr. 23/1, die Weiterverbreitung der Nummer 39 der Zeitschrift: „Rovnost“ vom 18 Mai 1898 wegen der Artikel: „Take boj proti drahotě“, „Panbuh v nesnázích“ und „Ze soudni sine“ von „Pan soudce mel byti“ bis „dalo se do modlení“ nach §. 303 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnis vom 14 Mai 1898, Pr. 25, die Weiterverbreitung der Nummer 17 der Zeitschrift: „Matice Delnicka“ vom 11 Mai 1898 wegen des Artikels: „Revoluce“ und wegen der Stelle von „Horo, horo vysoka jsi!“ bis „až po oblaky“, unter der Rubrik „Smes“ nach §. 493 St. P. D. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Zara hat mit dem Erkenntnis vom 9 Mai 1898, Pr. 14/1, die Weiterverbreitung der Nummer 17 der Zeitschrift: „Srpski Glas“ vom 5 Mai 1898 wegen des Artikels: „Bosna i Hercegovina“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Bl. 127 (3601)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der in der Nummer 22 der periodischen Druckschrift: „Wiener Caricaturen“ vom 29 Mai 1898 auf Seite 4 enthaltene Text: „Ach, da oben hat es“ sammt Illustration und der Text auf Seite 5 „Lassen sie das“ sammt Illustration das Vergehen nach §. 516 St. G. begründen, und es wird nach §. 493 St. P. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der f. f. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. P. D. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsirten Exemplare erkannt.
Wien, am 1 Juni 1898.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nummer 22 der periodischen Druckschrift: „Die Bombe“ vom 29 Mai 1898 auf Seite 1 enthaltenen Illustrationstextes mit der Ueberschrift: „Nachkommen“ zur Gänge und der Inhalt des auf Seite 4 enthaltenen Gedichtes mit der Ueberschrift: „Ein neues Vieblein“ in der Stelle von „Nuch sollet ihr mich“ bis „wählet recht charmant!“ das Vergehen nach §. 516 St. G. begründen, und es wird nach §. 493 St. P. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der f. f. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. P. D. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsirten Exemplare erkannt.
Wien, am 1 Juni 1898.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nummer 853 der periodischen Druckschrift: „Extra-post“ vom 30 Mai 1898 auf Seite 7, Spalte 1 und 2, enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Die Haube der Braut“ in der Stelle von „Bald darauf“ bis „Mann sie weggenommen! das Vergehen nach §. 516 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der f. f. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. P. D. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsirten Exemplare erkannt.
Wien, am 1 Juni 1898.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Linz hat mit dem Erkenntnis vom 27 Mai 1898, Pr. 8/2 die Weiterverbreitung der 28 Auflage der Druckschrift: „Die volle Wahrheit über den Tod des Kronprinzen Rudolph von Oesterreich“ von Ernst Eblen von der Planitz, Verlag von A. Pichler & Com. in Berlin nach 493 St. P. D. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Jungsbrunn hat mit dem Erkenntnis vom 21 Mai 1898, Pr. 12, die Weiterverbreitung der Nummer 113 der in Jungsbrunn erscheinenden Zeitschrift: „Tiroler Tagblatt“ vom 19 Mai 1898 wegen des Artikels: „Wilfährherrschafft“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnis vom 25 Mai 1898 Pr. 71/2, die Weiterverbreitung der Beilage I zur Nummer 39 der Zeitschrift: „Nationale Zeitung“ vom 19 Mai 1898 wegen der Artikel: „Der tüchtige Buchhalter“, „Auf mehrere Anfragen“, „Zur Beachtung!“ und „Beschlagnahme“ nach §§. 300 und 302 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnis vom 25 Mai 1898, Pr. 68/2, die Weiterverbreitung der Nummer 20 der Zeitschrift: „Görkauer Anzeiger“ vom 20 Mai 1898 wegen des Artikels: „Ein neuer Sprechenuß!“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnis vom 25 Mai 1898, Pr. 72/2, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der in Bilin erscheinenden Zeitschrift: „Viela Zeitung“ vom 2 Mai 1898 wegen des Artikels: „Auf Regenpfoten“ nach §. 65 a. St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 50999 (3796 3—3)
OBWIESZCZENIE

Kandydaci zawodu leśno gospodarczego, zamierzający w bieżącym roku przystąpić do egzaminu na samostnych gospodarzy lasowych lub do egzaminu dla pomocników w służbie leśnej ochronej i technicznej, jakoteż kandydaci do egzaminu dla służby myśliwskiej i ochronej myslistwa winni najpóźniej do 31 lipca 1898 wnieść do c. k. Namiestnictwa podania zaopatrzone dokumentami i załącznikami przepisanyymi w §. 3. względnie §. 29 rozporządzenia Ministerstwa rolnictwa z 11. lutego 1889 Dz. pp. Nr. 23 względnie w §. 2. rozporządzenia Ministerstwa rolnictwa z 14 czerwca 1889 Dz. pp. Nr. 100, a to kandydaci będący w służbie publicznej we właściwej drodze urzędowej, inni zaś za pośrednictwem właściwego ek. Starostwa, względnie c. k. Dyrekeyi Polcey.

Kandydaci, starający się o uwolnienie od opłaty taksy egzaminacyjnej, winni wnieść w tym samym terminie osobne podanie, zaopatrzone świadectwem ubóstwa, wystawionem przez zwierzchność gminy i przez urząd parafialny ostatniego miejsca zamieszkania, a stwierdzającym stosownie do przepisu §§. 23 i 47 względnie §. 14 powołanych wyżej roz-

porządzeń ministerjalnych stosunki, które patent przytoczył na uzasadnienie własnego ubóstwa i względnie ubóstwa osób do jego utrzymania prawnie obowiązanych.

Gdy do przypuszczenia na egzaminu dla pomocników w służbie leśnej ochronej i technicznej wymaganem jest wedle §. 28 punkt 3. rozp. minist. z 11 lutego 1889 Dz. pp. Nr. 23 wykazanie się trzyletnią praktyką, odbyłą pod kierunkiem egzaminowanego gospodarza lasowego, przeto zwraca się uwagę kandydatów tej kategorii, że przy obliczeniu czasu tej praktyki uwzględnione będą tylko takie świadectwa praktyki, które bądź to zostały wystawione przez samoistnego gospodarza lasowego z tem wyraźnem poświadczeniem, że praktyka została odbyłą pod jego kierunkiem, bądź też co do których w inny wiarygodny sposób będzie stwierdzonem odbycie tej praktyki pod kierunkiem takiegoż leśnika.

Podania po terminie wniesione lub niezaopatrzone przepisanyymi załącznikami nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10 czerwca 1898.

L. cz. III. 259/96 (3/II) (3755 2—3)
Niewiadomego z miejsca pobytu Markusa Körbera zawiadamia się, iż Prokuratora Skarbu we Lwowie wytoczyła przeciw niemu pozew o 600 zł. a. w. i że termin nowy do obrony na dzień 5 lipca 1898 wyznaczono.

Wzywa się go więc, by na wyznaczonym terminie w tut. sądzie stanął lub kuratorowi adwok. dr. Reichmanowi w Tarnobrzegu udzielił potrzebnych informacji, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam poniesie.

C. k. Sąd powiatowy Oddział II.

Tarnobrzeg, dnia 7 czerwca 1898.

C. II 279/98 (3791 2—3)
Przeciw Jurkowi Madzuli którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do ek. sądu powiatowego w Gorlicach przez Jakóba Wisłockiego pozew o 150 zł

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 22 czerwca 1898 o godz. 10 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego Jurka Madzuli ustanawia się p. dr. Sterna adw. w Gorlicach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego Jurka Madzule w rzeczowej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. sąd powiatowy Oddział II.

Gorlice, dnia 4 maja 1898.

L. 226 (3617 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Haliczu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Wiktora Leszczyńskiego, że celem doręczenia mu tus. uchwały tabularnej z dnia 10. czerwca 1896 l. 5992. ustanowiono kuratorem ad actum Kazimierza Leszczyńskiego z Meduchy.
Halicz, 23 stycznia 1898.

L. cz. VI. 1985/97 D. h. 692/98 (3551)
Teodozy z Muzyków Nebekajło w Dołżance w sprawie toczącej się przed ces. kr. sądem powiatowym w Tarnopolu o intabulacyę prawa własności 1/3 części ciała tab. wyk. hip. l. 230 i całego ciała tab. wyk. 859 gminy Dołżanka na rzecz Jana i Anny Bernackich ma być doręczoną uchwałą z dnia 18 października 1897 l. cz. 21225, którą powyższą intabulacyę dozwolono.

Ponieważ niewiadomo gdzie Teodozy z Muzyków Nebekajło przebywa, ustanawia się jej w celu strzeżenia jej praw, kuratora w osobie pana dr. Zarzyckiego z substytucyą dr. Sygala w Tarnopolu.

Tenże kurator zastępywać będzie Teodozy z Muzyków Nebekajło w rzeczowej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. sąd powiatowy w Tarnopolu

Oddział IV., dnia 7 maja 1898.

L. 16571 (3589 1—3)
W stanie biernym realności lwh. 437 ks. gr. gm. kat. Mielec niedłys s. p. Marcina Brożonowicza obecnie Leizora i Chai małż. H-rzów własnej zaintabulowanem zostało pod dniem 5 listopada 1840 roku na rzecz Jakóba Sobla prawo zastawu dla kwoty 150 zł. wa. z pn. na zawadzie polecenia sąd. z dnia 5 listopada 1840 Nr. 115 i ugody z dnia 14 sierpnia 1840 Nr. 702.

Gdy od uskutecznienia tego wpisu upłynęło lat 50 a uprawnionych ani ich dziedziców lub następców tychże wynależ nie ma, przeto wzywa się wszystkich mających roszczenie do powyższej wierzytelności, aby najpóźniej do 15 maja 1899 takowe zgłosili w tut. sądzie, gdyż po upływie tego terminu dozwoloną zostanie amortyzacya i wykreślenie intabulacyi powyższej.

C. k. Sąd powiatowy w Mielecu.

Oddział III., dnia 15 kwietnia 1898.

L. 16572 (3590 1—3)

W stanie biernym realności lwh. 437 w Mielcu obecnie Lejzora i Chaj mał. Herzów własnej zainstalowanemu zostało pod dniem 5 maja 1841 roku na rzecz Izraela Jama prawo zastawu dla kwoty 120 zł. w a. z pn. na zasadzie polecenia sądowego z dnia 15 lutego 1841 Nr. 60 i ugody z dnia 21 października 1840 Nr. 1118.

Gdy od skutecznego tego wpisu upłynęło lat 50 a uprawnionych ani ich dzieci lub następców tychże wynaleść nie można, przeto wzywa się wszystkich mających roszczenia do powyższej wierzytelności, aby najpóźniej do 15 maja 1899 takowe zgłosili w tut. sądzie, gdyż po upływie tego terminu dozwolona zostanie amortyzacja i wykreślenie intabulacji powyższej.

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu
Oddział III., dnia 15 kwietnia 1898.

L. cz. E 837/98 (2) (3584 1—3)

Herschowi Rozenzweig (junior) w Czortkowie ostatnimi czasy zamieszkałemu, w egzekucyjnej sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Czortkowie, Majera Seidena przeciw temuż Herschowi Rozenzweig junior o 500 zł ma być doręczoną uchwała z dnia 15 października 1897 którą pozwolono na prenotację prawa zastawu w stanie ciężarów realności w h. 1870 ks. gr. gm. Czortków z Wygnanką, tudzież tymczasowy przymusowy zarząd tej realności.

Ponieważ niewiadomo gdzie Hersch Rozenzweig (junior) obecnie przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie pana adw. dra. Mosslera w Czortkowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Herscha Rozenzweiga (junior), w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy w Czortkowie
Oddział II., dnia 1 czerwca 1898.

L. Firm. 218/98 I/III (3567)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie, poleca wpisać do rejestru dla firm pojedynczych firmy „B. Gabrylska“, przedsiębiorstwo sprzedaży fortepianów w Krakowie, które dotychczasową właścicielką Bronisławą Gabrylską na podstawie kontraktu kupna Kraków, 31 grudnia 1897, odstąpiła Zdzisławowi Gabrylskiemu, który jako właściciel tegoż przedsiębiorstwa takowe pod powyższą firmą dalej prowadzić będzie, przepisując firmę słowami „B. Gabrylska“.

C. k. Sąd krajowy jako handl. Oddz. III
Kraków, 8 kwietnia 1898.

L. 10967 (3596 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Żółkwi zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Schulima Heilmanna, iż celem doręczenia mu tus. uchwały z dnia 4 czerwca 1841 l. 4641 kuratorem ad actum dr. Michała Korola adw. w Żółkwi ustanowił i temuż tę uchwałę doręczył.

Żółkiew, dnia 3 listopada 1897.

L. cz. 418 (2) (3546 1—3)

C. k. Sąd obwodowy oddział IV. w Przemyśle podaje do powszechnej wiadomości iż dla niewiadomej z miejsca pobytu Maryi Górskiej celem doręczenia tejże uchwały tabularnej z dnia 18 grudnia 1897 l. 23703 ustanowił kuratorem ad actum p. dr. Włodzimierza Błażowskiego adw. w Przemyśle

Przemyśl, 28 kwietnia 1898.

L. cz. V. 4/98 (1) (3595)

Panu Motiowi Gersten przemysłowcowi dotychczas w Obertynie zamieszkałemu w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Obertynie przeciw niemu o tymczasowe zarządzenie celem zabezpieczenia pretensyi Banku kredytowego dla kupców, rzemieślników i rolników w Horodence ma być doręczoną uchwała z dnia 24 maja 1898 liczba czynności V. 4/98 (1), którą tymczasowe zarządzenie dozwolone zostało.

Ponieważ niewiadomo gdzie Motio Gersten obecnie przebywa ustanawia się dlań w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie p. Teodora Pawlaka.

Tenże kurator zastępywać będzie Motia Gerstena w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. sąd powiatowy w Obertynie
Oddział II., dnia 24 maja 1898.

Ow. 717/98 (3571 1—3)

Przeciw Herschowi Meilechowi Boekowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Eliasza Schnecka pozew o wydanie nakazów zapłaty na kwotę 300 zł. a. w. z pn. i na kwotę 34 zł. a. w. z przy należnościami.

Na podstawie pozwu z daty Rzeszów

13 maja 1898 l. cz. Ow. 717/98 (1) i z daty

13 maja 1898 l. cz. Ow. 718/98 (1).

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Herscha Meilecha Boeka ustanawia się p. dr. Holtz-za adw. w Rzeszowie z substytucją adw. Michniewicza w Rzeszowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swego kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie
Oddział II., dnia 14 maja 1898.

Firm. 319/98 2/III. (3568)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy: „S. Rübner“, której używać będzie Selig Rübner jako dzierżawca propinacji w Ludwinowie podpisując takową „S. Rübner“.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy
Oddział III.
Kraków, dnia 21 maja 1898.

L. 15203 (3559 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Pecznej zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Ozyasa Goldnera, że celem doręczenia mu tus. uchwały z 23 lipca 1896 l. 9600 w sprawie egzekucyjnej Herscha Krauthamera przeciw Nucie Muhlbauerowi pto 42 zł. 53 ct. w. a. ustanowiony dla niego został na jego koszt i niebezpieczeństwo kurator ad actum w osobie p. adw. dr. Markiewicza z Pecznej.

Wzywa się zatem Ozyasa Goldnera, by kuratorowi ustanowionemu środków obrony dostarczył, lub sądowi tut. wskazał osobę upoważnioną przez niego do odbierania uchwał sądowych, gdyż w przeciwnym razie skutki zaniedbania tego sam sobie przypisze.

Peczniżyn, 23 listopada 1897.

T. 25/98 (4) (3599 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wdrażając na prośbę Samuela Krausa postępowanie amortyzacyjne, wzywa niniejszem posiadacza dwóch kartek zastawnych gal Banku kred. Nr. 2600 i 2598 wystawionych dnia 26 stycznia 1898 r. na 5 sznurów pereł i na złoty łańcuszek w tymże dniu zastawionych, by w przeciągu jednego roku 6 tyg dni i 3 dni od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej części Gazety Lwowskiej takowe sądowi tut. przedłożył lub prawa swe do takowych wykazał, w przeciwnym bowiem razie na ponowne żądanie proszącego za u morzone uznane będą.

Lwów, dnia 23 maja 1898.

Firm. 31 stron. I. 7 (3574)

Sanocki c. k. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, dopisał przy firmie Towarzystwo zaliczkowe w Rymanowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, że na walnem zgromadzeniu członków Towarzystwa, odbytem w Rymanowie dnia 31 czerwca 1898 zostali wybrani na okres trzyletni: ks. Antoni Koleski rzym. kat. proboszcz, dr. Ignacy Bielecki lekarz miejski i Józef Jayko organista, członkami a Piotr Buriak emerytowany kierownik szkoły ludowej, Józef Kaczorowski i Franciszek Nowotarski właściciele realności wszyscy w Rymanowie zamieszkali zastępcami członków Dyrekcji.

C. k. Sąd obwodowy. Oddział IV.
Sanok, dnia 14 maja 1898.

Firm. 2 pojed. I 17 (3573)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku ogłasza, iż zaprotokołowana na podstawie uchwały c. k. sądu obwodowego w Przemyśle z 3 grudnia 1884 firma Kanner i Sternhell z rejestru firm została wykreśloną.

C. k. Sąd obwodowy. Oddział II.
Sanok, 5 marca 1898.

Ow. 772/98 (1) (3572 1—3)

Przeciw Józefowi Ohlbaumowi, którego miejsce pobytu jest nieznane wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Rzeszowie pozew o zapłatę sumy wełsowej 150 zł. w. a.

Na podstawie pozwu de praes Rzeszów 21 maja 1898 został wydany nakaz zapłaty z daty Rzeszów 22 maja 1898 liczba Ow. 772/98 (1)

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu i życia Józefa Ohlbauma ustanawia się p. adw. Michniewicza w Rzeszowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Ohlbauma w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie
Oddział II., dnia 22 maja 1898.

L. cz. Ow. II. 1606/98 (1) (3517)

Przeciw p. Józefowi Koperskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu kraj. jako handl. w Krakowie przez Towarzystwo zaliczkowe w Krakowie per adw. dr. Karol Pieniążek w Krakowie pozew w dniu 13 maja 1898 l. cz. Ow. II. 1606/98 (1) o 300 zł. a. w.

Na podstawie pozwu tego wydany został nakaz zapłaty w dniu 14 maja l. cz. Ow. II. 1606/98 (1).

Celem strzeżenia praw powyższego nieobecnego dłużnika ustanawia się p. adw. dr. Olearkiego w Krakowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pana Józefa Koperskiego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy
Oddział II.
Kraków, dnia 14 maja 1898.

L. cz. Ow. 1179/98 (5) (3521)

Salamonowi Safierowi ostatnimi czasy zamieszkałemu w Tarnowie w sprawie toczącej się przed c. k. sądem obwodowym w Tarnowie przeciw Salamonowi Safierowi i Berischowi Safierowi o 70 zł. i 70 zł. mają być doręczone wekslowe nakazy zabezpieczenia z dnia 13 maja 1898 l. cz. Ow. 1179/98 (1) i Ow. 1180/98 (1).

Ponieważ niewiadomo gdzie Salomon Safier przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie p. adw. dr. Emila Psarskiego w Tarnowie.

Tenże kurator zastępywać będzie Salomona Safiera w rzeczonych sprawach na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie.
Oddział II., dnia 28 maja 1898.

F. 2/98 (1) (3521 1—3)

Der Besitzer zweier verlorenen Accepte und zwar eines ddo Brody 18 Dezember 1897 lautend auf 100 fl. fällig am 24 Juni 1898 und eines ddo Brody 18 Dezember 1897 lautend auf 100 fl. 35 kr. fällig am 30 Juni 1898 wird aufgeführt diese Wechsel binnen fünf und vierzig Tagen, vom ersten Tage nach der oben erwähnten Verallzeit gerechnet, dem Gerichte so gewiss vorzulegen, als sonst dieselben amortisiert werden würden.

K. k. Kreisgericht. Abth. IV.
Złoczów, am 3 Mai 1898.

L. 11526 (3593 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rozwadowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Selga i Chanę Blasbalgów, że celem doręczenia im tus. rezolucji tabularnej z dnia 12 marca 1897 l. 2364 ustanowiono dla nich kuratorem Izaaka Garfunkla z Rozwadowa i temuż rezolucję te doręczono.

C. k. Sąd powiatowy
Rozwadów, 31 grudnia 1897.

L. 16573 (3591 1—3)

W stanie biernym realności lwh. 437 ks gr gm. Mielec obecnie Lejzora i Chaj mał. Herzów własnej zainstalowanemu zostało pod dniem 5 maja 1841 roku na rzecz Mendla Jama prawo zastawu dla kwoty 115 zł. w. a. z pn. na zasadzie polecenia sądów z dnia 15 kwietnia 1841 nr 62 i ugody z dnia 21 października 1840 l. 1119.

Gdy od skutecznego tego wpisu upłynęło lat 50 a uprawnionych ani ich dzieci lub następców tychże wynaleźć nie można, przeto wzywa się wszystkich mających roszczenia do powyższej wierzytelności, aby najpóźniej do 15 maja 1899 roku takowe zgłosili w tut. sądzie, gdyż po upływie tego terminu dozwolona zostanie amortyzacja i wykreślenie intabulacji powyższej.

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu
Oddział III., dnia 15 kwietnia 1898.

L. cz. firm. 98 Stow. 91. (3576)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu ogłasza, iż w rejestrze dla Stowarzyszeń i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo zaliczkowe w Mikulińcach“ uwidoczniło, że na posiedzeniu członków rady nadzorczej tego Stowarzyszenia z 10 kwietnia 1897 w miejsce ustępującego Jana Szumskiego, członkiem Dyrekcji i kontrolorem dr. Ludwik Brudziński wybranym został, zaś reszta członków Dyrekcji pozostała ta sama.

C. k. Sąd obwodowy Oddział V.
Tarnopol, 9 kwietnia 1898.

L. 1634 (3618 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Haliczu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Filka Kosińskiego, że celem doręczenia mu tus. uchwały tabularnej z 11 grudnia 1893 l. 11722. ustanowiono kuratorem ad actum Michała Obacz.

Halicz, 27 lutego 1897.

Fr. L. 164/Stow. I 83 (3576)

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy w Tarnopolu ogłasza, że edykt tegoż sądu z 19 marca 1898 firm. 61/stow. I. 83. w gazecie

lwowskiej z 28 kwietnia 1898. Nr. 95 ogłoszo, nie dotyczy firmy „Vorschuss-et Credit-Verein in Skafat“ tylko firmy „Spar-et Credit-Verein in Skafat“.

C. k. Sąd obwodowy Oddział V.
Tarnopol, dnia 14 maja 1898.

L. 54823.

OBWIESZCZENIE.

Wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych na podstawie artykułu 5 konwencji weterynarskiej z 6 grudnia 1891 i punktu 5 odnoszącego protokołu końcowego (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1892) wzbronilo reskryptem z 8 czerwca 1898 l. 18.982 bezwarunkowo wprowadzać bydło rogatę do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z następujących zarazą płucną zapowietrzonych i z tego powodu zamkniętych obszarów państwa niemieckiego a mianowicie:

Z okręgów rządowych: Stralsund, Poznań (Posen), Magdeburg i Merseburg w Królestwie pruskiem, jakoteż z obszarów rządowych Lipsk (Leipzig) i Zwickau w Królestwie Saskiem.

Zakaz ten obowiązuje od dnia ogłoszenia w urzędowej „Gazecie lwowskiej“ aż do odwołania w miejsce zakazu Wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 10 maja 1898 l. 15389, ogłoszonego tutejszem obwieszczeniem z 17 maja 1898 l. 45.444.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 16 czerwca 1898.

L. Nr. 232/98 (1) (3505)

Zawiadamia się potomków s. p. Piotra i Maryi z Ostapczaków Blicharskich, zmarłych z początkiem tego stulecia mieszczan kulikowskich ze Teofil Blicharski i potomkowie Julianny z Blicharskich Kassaraba żądają zabezpieczenia dowodów, że ks. Bazyli Blicharski, właściciel dóbr Banunina i proboszcz w Nieśłuchowie, Łukasz Blicharski, właściciel realności w Kulikowie i Julianna z Blicharskich Kassaraba, żona mielnika w Zamarstynowie, byli wspólnymi słubnymi dziećmi s. p. Piotra i Maryi z Ostapczaków Blicharskich, w celu wykazania praw do spadku po s. p. Karolinie Wecker i do możliwych innych protoplastów, i że w celu dopuszczenia tych dowodów ze świadków wyznaczono termin w tutejszym sądzie na dzień 9 lipca o 9 godzinie przed południem, tudzież, że dla możliwych przeciwników, proszących o dowód, ustanowiono celem strzeżenia ich praw przy przesłuchaniu świadków kuratora w osobie c. k. notariusza Jana Rastawieckiego w Kulikowie.

C. k. Sąd powiatowy oddział II.
Kulików dnia 26 maja 1898

G. Zhl. firm. 163/98 (3578)

Das k. k. Kreisgericht als Handelsgericht in Tarnopol hat im Register für Erwerbs- und Wirthschaftsgenossenschaften eingetragen dass:

1. auf Grund des Statuts vom 2. Mag. 1898 eine Genossenschaft unter der Firma: „Handels und Gewerbe Bank in Podwoleczyska registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung“ (Bank handlowy i przemysłowy w Podwoleczyskach — Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką) sich gebildet hat, dass

2. gegenstand dieses Unternehmens, der Betrieb eines Creditgeschäftes behufs Beschaffung der den Mitgliedern nöthigen Geldmittel, vermittelt des gemeinschaftlichen Credit ist, dass

3. die Dauer dieser Genossenschaft unbestimmt ist, dass

4. Die Verwaltung dieser Genossenschaft aus drei activen Mitgliedern, als: einem Direktor, einem Cassier und einem Controlor und zwei Stellvertretern bestehe, die gleich nach erfolgter Registrierung dieser Genossenschaft in der ersten ordentlichen Generalversammlung gewählt und dem hohen Gerichte behufs Eintragung und Veröffentlichung angezeigt werden, dass

5. die Kundmachungen der Genossenschaft von der Direction unter der Firma der Genossenschaft und von zwei Direktionsmitgliedern unterschrieben — durch Anonciation in einer der Lemberger Tageszeitung ergehen, dass

b) für alle Verpflichtungen der Genossenschaft gegenüber dritter Personen, die Mitglieder beschränkt, das ist mit dem dreifachen Betrage der durch dieselben gezeichneten Theile, die Theile mit eingerechnethaften, dass ferner der Theil eines Mitgliedes mindestens 20 Gulden und höchstens 5000 Gulden ö. W. beträgt und dass dasselbe den gezeichneten Theil, entweder auf einem Male, oder in auf einander folgenden Quartalsraten derart einzahlen kann, dass im Laufe einer Jahres mindestens der Theilbetrag von fünf (5) Gulden eingezahlt werde und dass

7. für die Genossenschaft zwei Mitglieder des Vorstandes, zeichnen.

K. k. Kreisgericht in Tarnopol
Abtheilung V. am 14 Mai 1898.

Doniesienia prywatne.

Główny skład aparatów i wszelkich przyborów fotograficznych. Najtańsze i najlepsze aparaty po oryginalnych cenach. Nauka bezpłatna. Cenniki gratis i franco polecają Leop. Kurzer i Karol Katzer. Generalne zastępstwo i wyłączna sprzedaż najlepszych i najsłynniejszych fabrykatów akc. Towarzystwa fotograficznych aparatów przedtem R. Hüttig i Syn. Drezno-Wiedeń. **Lwów, ul. Akademicka 1. 16.**

Poleca się handel win **Ludwika Stadtmüllera** we Lwowie.

Do „Gazety Lwowskiej”
OGŁOSZENIA
przyjmuje wyłącznie
Ajencya dzienników i ogłoszeń
Pasaż Hausmana 9,
gdzie można nadawać także inseraty do
wszystkich miejscowych, zamiejscowych i za-
granicznych dzienników.
po cenach najprzystępniejszych.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 1½ centa, tłustym
petitem dwa centy.

Kursa wakacyjne rozpoczynają się 18go
lipca. Bielska, Lwów, Pańska 5.

Uczennica z ukończoną VIII klasą władająca
językiem niemieckim, przyjęłaby lekcyę na czas
wakacyj, wiadomość w Administracyi.

Młody inteligentny kancelista notaryalny, ka-
tolik, obznajomiony gruntownie z manipulacyą
pracującą w koncepcie, szuka posady od 1 czerwca
1898. Łaskawe zgłoszenia pod „Kancelista” poste
restante Strij.

Sluchacz praw, rutynowany mundant, z pię-
ciokrotnym piśmem, go szuka miejsce w kancelaryi
adwokackiej. Zgłoszenia „Prawnik 100” w Admini-
stracyi Słowa polskiego.

Redowita Niemka władająca znakomicie
językiem francuskim i polskim, muzyką forte-
pianową, przymie na czas wakacyj obowiązki damy
do towarzystwa w podróży, lub pobytu na wsi w do-
mu zamężnym. Bliższa wiadomość: Ajencya dzienni-
ków i ogłoszeń. Lwów, pasaż Hausmana 9.

Notaryusz w Lisku

poszukuje do swej kancelaryi notaryal-
nej kandydata notaryalnego i rutyno-
wanego pisarza, biegłego w sprawach
spadkowych i notaryalnych 629

Prośba o wsparcie.

Bł. urzędnik pochodzący ze szlache-
ckiej polskiej rodziny, sparaliżowany od
dłuższego czasu, znajduje się wraz z ro-
dziną w okropnej nędzy. — Łaskawe
datki przyjmuje Administracya „Gazety
Lwowskiej”.

Lekcje szermierki na pałasze
i florety. Warunki bardzo
przystępne. Bliższe szczegóły ul.
Batorego 1. 32, pierwszy piętro,
każdego dnia od g. 4 do 6. — Dla
młodzieży akademickiej i uczy-
niów szkół średnich ceny niższe.

SZPARAGI

1 kg. 70 ct. 539

Zakład ogrodniczy i Fabr. konserw.
w Lubyczy królewskiej (poczta).

„MODY PARYZKIE”

Dla naszych Pań

najtańsze i najpiękniejsze pismo dla kobiet, zawie-
rające wielkie tablice krojów i haftów, dodatki po-
wieściowe oraz nowowe, kosztuje kwartalnie 1 zł.,
półrocznie 2 zł., rocznie 4 zł. Prenumeratę należy
przesyłać wprost do administracyi „Mod Paryskiej”
we Lwowie, ul. Lyczakowska 1. 27, lub do Ajencyi
dzienników S. Sokołowskiego, Lwów, Pasaż Haus-
mana 1. 9 — Numera okazowe wysyła się na żą-
danie bezpłatnie.

Pracownię sukien

i naukę kroju przeniosłam na
ul. Batorego 32. I p.
Marya Chomicka.

ARTUR KOSCICKI

(SYRIUSZ)

Lwów, ulica Zamarstynowska 1. 11 (dom
własny), ul. Trzeciego Maja 1. 2

Wyborne kawy wprost z Ameryki
pół kl. od 75 ct.

Najlepsze herbaty pół kl. od 1 zł. 50 ct.
Koniak kuracyjny butelka od 1 zł. 80 ct.
Najlepszy rum 1/3 litry od 1 zł. 20 ct.
Ksiao holenderskie pół kl. 1 zł. 99 ct.

Cukiernia

Józefa Brzeziny

we Lwowie, ul. Hetmańska 12

ciasta, terty, herbatniki, pianki, cukry
deserowe, owoce smażone, francuskie
i krajowe, karmelki, pomadki, czeke-
ladę Sucharda.

Zamówienia miejscowe i na prowincję wy-
konywa jak najstaranniej w ściśle ozna-
czonym czasie.

ROWERY

z najlepszych angielskich fabryk po
bardzo umiarkowanych cenach, oraz
wyłączne zastępstwo i skład komisowy
fabryki „REGENT”, której wyroby po-
wszechnie uznane za najlepsze. Repa-
racya rowerów uskutecznia się najsta-
raniej i fachowo. Specyalny warsztat
mechaniczny dla rowerów i maszyn do
szycia. — **S. WAGNER**, mechanik,
we Lwowie,
ulica Sobieskiego 34

Ogłoszenie.

Gmina miasta Lwowa poszukuje
pomieszczeń dla batalionu obrony kra-
jowej od 1 października 1898 na pół-
tora względnie dwóch lat.

Potrzebne ku temu celowi ubika-
cye mieszkalne mają wynosić około
950 m² powierzchni i mogą się mie-
ścić w dwóch lub więcej domach obok
siebie położonych.

Interesenci, którzyby zamierzali
swe domy gminie na wspomniany cel
wynająć, raczą wnieść dotyczące oferty
pisemne z dołączeniem planów realno-
ści do Magistratu najdalej do 23go
czerwca r. b.

Bliższych informacji zasięgnąć mo-
żna w IV. A. biurze Magistratu (ra-
tuszy parter).

Magistrat król. stoł. miasta.

Lwów, 14 czerwca 1898.

MAŚĆ NASŁONA MOULIN

W PARYŻU.
Maść ta leczy wrzodki, przy-
szcze, czerwoność, krosty, węgrz,
wysypkę, liszaje, hemeroidy, swę-
dzenie chroniczne, łupież i wy-
rzuty na częściach ciała porośniętych
włosami i wszelkie słabości naskór-
ne; wstrzymuje natychmiast wypa-
danie włosów na brwiach i głowie
i skutecznie działa na porost włosów.
Słoik 2½ franków we Francyi w
Paryżu w aptece p. MOULIN 30, rue Louis de Grand.
We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha, We-
wiórskiego, Ruckera, Ehrbara. — W Krakowie w
aptece pp. Trauczyńskiego, Redyka i Wiszniew-
skiego. 52

Każdy dziesiąty los wygrywa.

Jubileusz. Loterya Wystawy Sztuki.

300.000 losów. Wiedeń 1898. 30.000 wygranych.

Ciągnięcie odbędzie się we Wiedniu 12 lipca 1898.

Główne wygrane koron

20000, 10000, 8000, 6000 itd. w.

Los 50 ct., 10 losów 5 zł. Porto i lista ciągnięcia 10 ct.

połącza i wysyła także za zaliczką należności

Biuro loteryjne stowarzyszenia artystów wiedeńskich.

Wiedeń, Künstlerhaus I., Lothringerstr. 9.

Kupony i marki pocztowe przyjmuje się.

Na 10 losów przypada jedna wygrana.

Handel herbaty, kawy i wina

EDMUNDA RIEDLA

we Lwowie, plac Maryacki 1. 10

herbatę zbioru majowego

bezpośrednie z Chin sprowadzoną, ciemno naciągającą, z wybornym
smakiem i aromatyczną wonią.

1/2 kl. Congo czarna nr. 1	zł. 1.60	1/2 kl. Pecco kwiat. naiprd. nr. 8	zł. 6.-
" Souhong czarna nr. 2	2.-	" Gunpowder ziel. perf. nr. 9	3.-
" zbiór majowy nr. 3	3.-	" nr. 10	4.-
" Kaysow nr. 4	4.-	" Imperial ziel. perf. nr. 11	6.-
" Melange de Londres nr. 5	4.-	" Mandarin żółta krw. nr. 12	6.-
" Pecco kwiatowej nr. 6	3.-	" Wysiewki z własn. herbat	1.3
" kwiat. karawan. nr. 7	4.-	" z najlepsz. herbat	1.6

Ceny herbaty oznaczone na pół kilo, w paczkach 1/2, 1/4 i 1/8 kilo.

Opakowanie nie liczy się. 1306

Zamówienia z prowincyi załatwia się odwrotną pocztą.

We wszystkich składach Perfum, Aptekarzy,
Drogistów i Fryzjerów znajduje

VELOUTINE

Puder

ryżowy specjalnie

PRZYGOTOWANY Z BIZMUTEM

Przez **CH^{los} FAY**, Fabrykanta Perfum

PARYŻ, 9, Ulica de la Paix, 9, PARYŻ

Galicyjski Bank kredytowy.

Kupon płatny dnia 1 lipca 1898 od akcji Galicyj-
skiego Banku kredytowego ściągnięty zostanie

po 4 zł. wal. austr.

jako reszta przypadającego czystego zysku z r. 1897

we Lwowie przy kasie głównej Banku, lub

we Wiedniu w Banku anglo-austryackim.

Lwów, dnia 16 czerwca 1898.

Dyrekcya.

(Przedruk nie będzie płatny.)

Zaproszenie

na walne Zgromadzenie Towarzystwa zaliczkowego
w Jaworowie,

Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką 5-krotną,
które jako ciąg dalszy walnego Zgromadzenia dnia 12 czerwca 1898 odbytego
odbędzie się w sali obrad Towarzystwa we wtorek dnia 5 lipca 1898 o go-
dzinie 4 po południu.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Rady nadzorczej z zapadłej dnia 12 czerwca br. uchwały
walnego zgromadzenia o rozdziale zysków.
3. Wybór komisji kontrolującej.
4. Wnioski członków.

Uwaga. Wstęp na salę dozwolony tylko członkom. Prawo głosowania przy-
sługuje jedynie tym członkom, którzy pełny udział w minimalnej kwocie
20 zł. zapłacili.

W Jaworowie, dnia 14 czerwca 1898.

Rada nadzorcza Towarzystwa zaliczkowego.

Jan Konopka,
prezes.

Dr. Jan Orski,
sekretarz.

632

(Zarządca Wł. J. Weber).

Papier z fabryki papieru J. Wiatkowskich.

Najkompletniej czysty i nieszkodliwy leczy

We 48 GODZIN

najuporczywsze rzeżączki, co dawniej wymagało
kilka tygodni czasu przez użycie kopalwy, kubeby,
past z opiatami i szprycowań.

We wszystkich aptekach.

We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha Wewiórskiego, Beisera, Krzyżanowskiego,
Ehrbara, Ruckera i Sklepińskiego. 51

Z drukarni Wł. Łonickiego ul. Czarneckiego 1. 12 dom Wernera. Telefon nr. 569.